

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

La sessió es reprèn a . Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, el vicepresident segon, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta.. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i [lletrats].

de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida p el secretari general, el lletrat major i [lletrats].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern/

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

El president

Bona tarda, senyores i senyors diputats, es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la necessària prioritat nacional als serveis públics

302-00247/15

El vint-i-cinquè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la necessària prioritat nacional als serveis públics. És presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i té la paraula per exposar-la el diputat senyor Joan Garriga Domènech.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, president. Bona tarda, senyors diputats. Bé, adjudicació de «vivenda» social al carrer Marconi, 47, de Rubí: [#]Raisha, Ismael, Darwin Samuel Quijeque y Sufin. I la pregunta és molt senzilla: ¿qué preferimos un sistema que proteja primero a quien ha levantado este país o un sistema que premia al que acaba de llegar? Porque hay dos opciones: o protegemos a nuestra gente o seguimos abandonándola. Y VOX lo tenemos claro, muy claro: primero los españoles, primer els de casa.

Durante años, el bipartidismo populares y socialistas ha impulsado un modelo fronteras abiertas, multiculturalismo y efecto llamada sin control que ha petado nuestros servicios públicos. Y las consecuencias están aquí. De hecho, los datos lo demuestran: en el año 2000 la población extranjera era del cuatro por ciento y ahora ya alcanza más del veinte por ciento, y en el último año ha habido un incremento de 1.200.000 inmigrantes más.

¿Y qué ocurre cuando llegan millones de personas y los recursos siguen siendo los mismos? Exacto. Ocurre lo evidente: colapsa la vivienda, colapsan las ayudas sociales y colapsa la capacidad del Estado para proteger primero a los suyos. Y la realidad es muy cruda: el joven que no puede formar una familia, la familia que no se atreve a tener otro hijo porque no cabe en la casa y no encuentra una casa más grande o no la puede pagar, el autónomo que paga impuestos y no recibe ningún tipo de ayuda y la familia que lleva años esperando una ayuda social y no la ha recibido. Por ejemplo, el otro día. Pedro, del parking de la Diputación, me dijo: «Es que, claro, me tengo que jubilar, cobro 1.800 euros netos, la vivienda me cuesta novecientos euros y no me puedo jubilar porque no llegará a pagar mi vivienda y no tengo vivienda social y veo que va pasando gente delante mío.» Y ese es el verdadero drama social de España, porque la anomalía no es que... –una miqueta de silenci, si us plau–, la anomalía no es que VOX defienda la prioridad nacional; la anomalía es que el español haya sido extranjero en su propia tierra.

Y ahora hay una regularización masiva de quinientos mil inmigrantes más y todos ellos tendrán acceso inmediato a vivienda social, ayudas sociales. Mientras tanto, los españoles seguirán esperando: esperando una ayuda al alquiler, esperando una

vivienda pública, esperando una oportunidad. Y esto no es sostenible. ¿De verdad creen que esto es sostenible? ¿De verdad creen que esto es justo?

Porque aquí no hablamos de odio y otras cosas y otras consideraciones; hablamos de prioridades, de justicia y hablamos de sentido común. Porque no debe ser considerado malo ni delito ni extraño que primero deban ser ayudados quienes han sostenido este país durante décadas. Y eso es exactamente lo que defiende esta moción y la prioridad nacional de VOX. Ni más ni menos.

La prioridad nacional significa una cosa muy sencilla, que el español sin casa no pague la casa al que acabe de llegar, que quien ha cotizado tenga preferencia frente a quien no ha cotizado nunca y quien tiene arraigo, más arraigo aún, pues familia, trabajo y más generaciones una población tenga prioridad, pase por delante del que no tenga ese arraigo.

Porque la vivienda no es solo un ladrillo; la vivienda es estabilidad, la vivienda es arraigo, la vivienda es comunidad. Es poder vivir cerca de tus padres..., estar a prop de los pares, formar una familia. Y esto también es patriotismo. «Patriotismo» no es llevar la bandera que llevamos en la muñeca, los que nos encanta la bandera, porque nos encanta lo que representa. «Patriotismo» es preocuparse de que todos los españoles tengamos un hogar.

Y no todo son malas noticias: Extremadura, Aragón, gracias a VOX ya han incorporado el principio de prioridad nacional y lo van a empezar a implementar. Porque gobernar es elegir y los recursos públicos son limitados.

Se propone en la moción dar preferencia a los españoles, ¿en qué aspecto? En el acceso a la vivienda social, en ayudas en alquiler, en las bonificaciones fiscales de la vivienda. El ITP, si es un fondo extranjero, paga el once por ciento, el quince, lo que quieran los comunistas, pero si eres una familia española que quieres comprar tu vivienda habitual paga, el cero. Bonificación. Eso es prioridad nacional.

También se garantiza en esta moción garantizar la prioridad nacional en la concesión de la renta garantizada de la ciudadanía y en las prestaciones no contributivas.

Tienen tres opciones: pasar, reírse, ignorarla, buscar excusas, que es de VOX, que no está en català, lo que sigui, o apoyarla.

Sí; les hará mucha gracia, pero hay gente sin vivienda que no le hace tanta gracia. Y lo importante es recuperar la esperanza de esta lista, que no vuelva a caer la frustración entre Pedro y todos los que se quedan fuera de una vivienda social.

Pensin, senyors diputats, no donin l'esquena als catalans. Ens sembla molt bé, sona molt bé ajudar el que acaba d'arribar, però no quan estàs rebutjant l'ajuda al que porta aquí tota la vida.

Moltes gràcies. Primer els de casa.

El president

Hi ha dos grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I per defensar-les, té la paraula, en primera instància, i en nom del Grup Parlamentari Mixt, la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Quan VOX parla de «prioritat nacional», no pensa en la mateixa nació que nosaltres, no contempla les mateixes fronteres ni visiona els mateixos ciutadans. Per VOX és legítim que els diners dels contribuents catalans s'emprin per a proporcionar rendes i serveis a comunitats autònomes espanyoles situades a milers de quilòmetres; per Aliança Catalana, no. Els diners dels catalans s'han de reinvertir íntegrament a Catalunya: no treballem ni per a subsidiar a Espanya ni per a subsidiar Àfrica; treballem per garantir l'estat del benestar dels nostres fills i nets.

VOX s'oposa frontalment atorgar a Catalunya cap competència migratòria, recorre davant dels tribunals cada intent català de gestionar polítiques d'acollida. Amb la seva actitud i amb les seves accions, VOX condemna Catalunya a patir l'efecte crida constant i les regularitzacions massives que dicta la capital del Reino de España. Ho fa sense despenjar-se, amb un somriure, perquè VOX no ha vingut a salvar Catalunya ni de la pobresa, ni del col·lapse, ni de la barbàrie; ha vingut a rematar-la.

Quan VOX parla de «quilòmetre zero», parla dels tomàquets d'Almeria, de l'oli de Jaén, de la *morcilla* de Burgos; no parla de Torroella de Montgrí ni de les Borges Blanques. En això, ja ho veuen, són calcats al senyor Illa.

Convé que tothom ho tingui present, tothom que vulgui que els impostos que es recaptin a Catalunya s'inverteixin a Catalunya i, per tant, li retornin en forma de prestacions i serveis, no pot veure VOX com una opció viable.

Aliança Catalana ha defensat sempre l'expulsió de la immigració il·legal, però també la d'aquells immigrants que cometin ni que sigui un sol delictes, dels que no acreditin ingressos per mantenir-se sense ajudes públiques i dels que promouin amb discursos radicals i antioccidentals la implantació d'ideologies politicoreligioses incompatibles amb el nostre marc de drets i llibertats. Hem defensat sempre que qui no aporta no pot rebre i que aquells que més han aportat han de ser els primers a la llista de beneficiaris quan parlem de recursos i de serveis públics.

És indecent que un avi que ha cotitzat quaranta-cinc anys mori sense rebre l'ajut de la dependència ni tenir plaça residencial i que, en canvi, l'Administració pública trobi 4.500 euros mensuals per destinar a cadascun dels menors no acompanyats que entren il·legalment per estafar el sistema. És immoral.

Prioritat nacional? Sí, i tant, però catalana, eh? Prou cooperació internacional, ni amb Moçambic, ni amb Senegal, ni amb Gaza, ni amb Colòmbia, ni amb Espanya. Els diners dels catalans per als catalans.

El president

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Gracias, presidente. Y gracias a VOX por traer este debate, porque nos permite desmontar una de las mayores operaciones de propaganda de la izquierda: esa mentira grotesca de que cualquier pacto entre PP y VOX es poco menos que el fin de la democracia. Porque cada vez que PP y VOX llegan a un acuerdo, la izquierda, pues, entra en cólera. Empieza con el fascismo, siguen con la ultraderecha y terminan viendo nazis hasta en la sopa.

Pero ¿saben qué pasa? Que nosotros pactamos dentro de la Constitución y defendiendo los intereses y la igualdad de los españoles; ustedes pactan con separatistas, con la ultraizquierda y hasta con filoetarras. Y todos queremos, quieren

governar en solitari; nosotros también. Hasta la CUP, supongo que querría gobernar sola en su república imaginaria. Pero cuando los ciudadanos hablan y obligan a pactar se pacta. Eso es la democracia. Lo que no hacemos es vender España por un sillón.

Porque una cosa es pactar y otra cosa es arrastrarse. Nosotros pactamos respetando la unidad de España, la Constitución y el estado de derecho, lo que no hacemos es subastar nuestro país por siete votos. Y desde luego no vamos a permitir que el Partido Socialista nos diga cómo hay que pactar, porque hay que tener el rostro de hormigón para dar lecciones, como hacen siempre, de pactos cuando el Partido Socialista ha traicionado todo lo que dijo que jamás haría: pactar con Esquerra; no, eso decía Pedro Sánchez, que no se podía dejar descansar la gobernabilidad de España en partidos separatistas y lo hizo. «Con Bildu, jamás, nunca, si quiere se lo digo veinte veces.» «La amnistía no cabe en la Constitución, ni amnistía ni nada de eso.» Y ustedes nos dicen cada día cómo debemos pactar. Es que no se puede ser más caradura.

Nosotros hemos presentado unas enmiendas en la línea de lo que defendemos y acordamos. Son políticas que ya se aplican en los gobiernos autonómicos del Partido Popular y que existen en muchos países europeos, porque es de sentido común priorizar las ayudas públicas para quienes tienen arraigo real y verificable en nuestro país.

Y también es de sentido común endurecer la política migratoria aplicando el reglamento europeo de retornos. Pero, claro, en cuanto dices «control migratorio», la izquierda empieza a levitar. Y sinceramente, cuanto más se escandalizan ustedes, pues más claro

fitxer 20

tengo que vamos en la buena dirección, porque los recursos son limitados, aunque ustedes actúen como si el dinero crecerá en los árboles. La inmigración descontrolada y el efecto llamada que provocan ustedes ponen en riesgo los servicios públicos, la convivencia y la seguridad, y negarlo no es ser solidario, es ser irresponsable.

Ya estoy cansado del numerito permanente del Partido Socialista. Están todo el día con el raca raca de cuidado con la ultraderecha, cuidado con el PP, cuidado que pactan con VOX. ¿Saben qué les digo? Que no voy a aceptar ni una sola lección de moral política del Partido Socialista, ni una. Porque el problema de España no es PP ni es VOX; el verdadero problema de España es un partido socialista corrompido moral y políticamente, un partido que ha degradado las instituciones, que coloniza todo lo que toca y que utiliza el miedo como cortina de humo para tapar la corrupción, que ya les llega hasta el cuello. Porque esa sí es la verdadera prioridad nacional del PSOE: tapar la corrupción como sea, tapar los escándalos, tapar las mordidas, tapar los enchufes, tapar las vergüenzas.

Mientras Salvador Illa confinaba a millones de españoles durante la pandemia, su ministro, compañero ministro y jefe del PSOE, el señor Ábalos, firmaba salvoconductos para que prostitutas se hicieran pasar por asesoras externas y poder hacer tríos con ellas. «Soy feminista porque soy socialista», decían. Mientras los españoles no podían llenar la cesta de la compra, el Gobierno donde se sentó Salvador Illa rescataba con 53 millones de euros a una aerolínea vinculada a un entramado de mordidas que, ¡oh, sorpresa!, terminó con Zapatero imputado por blanqueo de capitales. No van a dejar a nadie atrás, decían, y era verdad: no dejaron atrás a ni uno solo de la trama. A este ritmo, el Partido Socialista va a tener que trasladar su sede a Soto del Real. ¡Qué mala suerte tienen ustedes! Cada vez que ponen la mano en el fuego por uno de los suyos terminan necesitando una unidad de quemados. Primero, Cerdán; luego, Ábalos, y ahora Zapatero, y tienen...

El president

Senyor diputat, si m'ho permet, torni a la qüestió. Article 88 del Reglament.

Hugo Manchón García

Sí. No, si ya acabo, ya acabo.

El president

Torni a la qüestió. (*Remor de veus.*)

Hugo Manchón García

Bueno, primero, Cerdán; luego, Ábalos, y ahora Zapatero...

El president

Torni a la qüestió.

Hugo Manchón García

...tienen la cara dura de decir: «Cuidado con el PP y sus pactos con VOX.» ¡Cuidado con ellos! ¡Cuidado con el PSOE! (*Aplaudiments.*)

El president

Senyor diputat, el crido a l'ordre. Torni una altra vegada a l'objecte del debat.

Hugo Manchón García

Ustedes sí que son un peligro para España.

El president

Ara és el torn per als grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes per tal que puguin fixar llur posició. En primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Anna Feliu i Moragues.

Anna Feliu i Moragues

Gràcies, president. Bona tarda, diputats i diputades. Mirin, la immigració és una realitat estructural no només de Catalunya, sinó d'arreu d'Europa, i ho ha estat també al llarg de tota la nostra història i continuarà formant part del futur del nostre país, vulguem o no vulguem. I precisament per això és un tema que jo crec que aquí no es pot venir a frivoltzar, com he vist aquesta tarda en les darreres intervencions. Creiem que és un tema que s'ha d'abordar des de tota la seva complexitat. Des de la confrontació no es pot fer i des del discurs de la por, encara menys.

Nosaltres no compartim ni el to ni el plantejament d'aquesta moció de VOX, perquè VOX parla de la immigració des de la divisió i nosaltres en parlem des de la cohesió social i des de la construcció nacional de Catalunya. I això vol dir entendre una cosa molt senzilla: que Catalunya només funcionarà si continua sent un sol poble. Aquest ha estat sempre el gran èxit del nostre país, una societat diversa, oberta, construïda també gràcies a les persones vingudes d'arreu que han fet seva Catalunya i han contribuït al progrés col·lectiu d'aquest país. Però aquest model necessita, primer de tot, reconèixer aquesta realitat i aplicar polítiques públiques que treballin per la

integració i les oportunitats, sempre des d'un marc que per nosaltres és prioritari: tenir uns drets i uns deures compartits. I això també vol dir fer complir les normes, perquè, sense normes compartides, no hi ha convivència possible. Aquest és el model que defensem des de Junts per Catalunya, un model català de ciutadania, basat, com deia, en drets i deures, basat en la convivència, en el respecte, en la cohesió i basat també en la voluntat de formar part d'un projecte col·lectiu. Perquè integrar no és només conviure en un mateix territori; integrar és compartir uns valors cívics, una llengua i unes normes comunes de convivència.

I aquí el català també hi té un paper central, no com un element identitari excoent, al contrari, precisament com l'eina que permet la cohesió social i la igualtat d'oportunitats. Per això, nosaltres defensem amb claredat que qui vulgui construir el futur a Catalunya ha de poder aprendre el català per incorporar-lo a la seva vida quotidiana. I, al mateix temps, la societat catalana també ha de ser, també hem de ser capaços d'acompanyar aquesta integració des de l'escola, des dels pobles, des de les ciutats i des del món associatiu i també des dels ajuntaments. I permetin-me aquí també una mirada més municipalista, perquè els ajuntaments són la primera porta d'entrada a la ciutadania; són els qui treballen cada dia, els que treballem cada dia per garantir la convivència, la cohesió i la igualtat d'oportunitats. I els ajuntaments fan aquesta feina des de la proximitat, des del coneixement real dels municipis i des del compromís cívic que tenen amb la seva comunitat.

Però, per fer tot això, és evident que ens calen més eines, més coordinació i més capacitat de decisió des de Catalunya. Perquè nosaltres, des de Junts per Catalunya, creiem que des d'aquí és des d'on hem de gestionar les polítiques migratòries. Catalunya ha de poder gestionar les seves pròpies polítiques migratòries d'acord amb la nostra realitat nacional, social, lingüística i econòmica, amb mentalitat d'estat, amb responsabilitat i pensant sempre en la cohesió del país. La diferència entre nosaltres i els extrems és profunda. Hi ha qui intenta convertir la immigració en una eina de confrontació permanent; alguns ho fan amb banderes espanyoles, altres intenten fer el mateix embolcallant-se amb la senyera, però el resultat és idèntic: dividir la societat catalana. I nosaltres no volem una Catalunya dividida entre orígens, llengües o cognoms, perquè Catalunya ni s'ha construït ni es construirà mai des de l'odi entre les persones. El nostre país s'ha fet gran integrant,

fent possible que molta gent diversa se sentís d'un mateix projecte col·lectiu i fent del català, de la convivència i de l'ascensor social les eines de cohesió i de progrés compartit.

Per això, rebutjarem aquesta moció, perquè el futur de Catalunya no es construirà des de la por ni des de la divisió; es construirà des de la cohesió, des de la llengua, des de les oportunitats i des d'un projecte compartit. I això és el que defensem Junts per Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Ana Balsera Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Avui debatem aquesta moció que ens presenta VOX sobre la prioritat nacional, que, per cert, és un eslògan copiat de Marine Le Pen, que ja el va copiar del seu pare, Jean-Marie Le Pen. Convindria revisar d'on van treure aquest eslògan i contra qui anava dirigit. Però VOX, gràcies a vostès... No, vostès el que volen és que la prioritat nacional sigui per a aquells espanyols que, gràcies a aquesta prioritat nacional, podran ser atesos els primers a uns serveis socials que gestionarà una empresa holandesa, després que un fons israelià compri el seu edifici, et facin fora de casa per posar *expats* ianquis i també fer *colivings*, després de que també un fons qatarià que ha comprat la teva empresa on treballaves fotés fora mitja plantilla, entre els quals tu també hi ets. Per això és la vostra prioritat nacional. I si parlem de feina, és clar, primer els espanyols, els espanyols *de bien*, això sí. Però, els primers, excepte si es tracta de recollir fruita a Lleida o a Huelva o cuidar dels nostres avis i àvies. Llavors, els espanyols, segon, aquí sí que vostès volen els migrants. Perquè això va així: primer van contra els migrants, però, qui serà el següent? Aquesta és la pregunta, i segur que la resposta mai serà els de dalt, perquè vostès mai apunten cap a dalt. La pregunta és per a qui treballen vostès i qui els paga. *(Aplaudiments.)*

De fet, ja va passar fa molts anys. Són vostès, els senyors de VOX, els que van expulsar els nostres avis, els nostres pares, dels seus pobles i les seves terres, perquè els meus avis no van venir amb el meu pare i la meva mare des de Badajoz i Jaén perquè fossin nòmades o volguessin descobrir món; ells van venir perquè vostès els van fer fora dels seus pobles i de les seves terres. Vostès els van expulsar, i per això van venir. Vostès eren els *señoritos*. Perquè vostès només saben escampar odi, que és el que continuen fent ara: escampar odi, portar conflicte allà on no n'hi ha. Perquè Catalunya és un país obert, un país acollidor, un país on conviuen diferents orígens, diferents cultures, i no hi ha cap problema. Però el que fan vostès és traslladar, amb els seus discursos, vomitant aquest odi..., que es traslladi al carrer, com vam veure fa uns dies a Manresa. I tot ve dels seus discursos que escoltem en aquest faristol, com fa dues setmanes, que demanaven «la deportación, no de momento» d'una de nosaltres, d'una diputada. És l'únic que saben fer: vomitar i vomitar odi.

I, per últim, la setmana vinent vindran a la meua ciutat, a Santa Coloma de Gramenet, al barri del Fondo, a escampar aquest odi, un barri on vostès ni viuen ni coneixen. Només vindran de visita per voler confrontar veïns i veïnes –per cert, veïns i veïnes que conviuen cada dia sense cap tipus de problema. Però, saben què? Que allà ens hi trobaran. Allà ens hi trobaran de cara, perquè Santa Coloma és orgullosament diversa, orgullosament acollidora i, sobretot, antifeixista. «Santako» no els vol, i nosaltres els hi plantarem cara.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Mirin, jo, sobre la prioritat nacional, els hi voldria dir simplement tres coses. La primera és que la prioritat nacional, la seva, és una gran mentida. O sigui, al final, vostès el que treballen és la prioritat dels qui els hi dona la pasta, aquesta és la seva prioritat. Perquè, clar, vostès parlen molt sempre, no?, d'aquí, que venen, que..., no?, la prioritat en «vivenda». Mirin, jo no els he sentit *mai* –mai– parlar de... –sí, sí–, com és? Espanyols de tota la vida: Goldman Sachs, Blackstone... Cerberus! Miri, tres mil

«vivendes» de Catalunya, que fan fora catalans i catalanes del seu pis. Ara, vostès, amiguets de tota la vida. Després, clar, algú també diu: «Bé, no ho sé, això potser és una cosa puntual.»

Però vostès..., clar, per exemple, vostès defensen una empresa espanyola de tota la vida, per exemple, no?, Uber. Jo pensava que una empresa americana. Però vostès volen acabar amb el sector del taxi, però defensen Uber. Dius: «Bé, Cabify», que aquests són espanyols. Sí, però tributen a Holanda. Perquè, clar, vostès són patriotes menys de la cartera, que la cartera, sempre... Si em poden pagar, en aquest cas, la perruqueria, com que no intentaré defraudar?

Però, en tot cas, també, anem a la tercera, no? És a dir, vostès, en aquest cas, sempre a defensar la sobirania nacional, excepte si ve Trump i diu que hem de retallar el nostre pressupost en sanitat i, evidentment, en educació per fer créixer el pressupost de defensa. O per no parlar ara que els hi ha agafat a tots i a totes amb la dèria aquesta dels supermercats de vint-i-quatre hores. Ara, això sí, jo mai els he sentit parlar d'Amazon, mai els he sentit parlar de que Amazon acaba amb tot el comerç de proximitat als nostres barris. Perquè això són vostès: molt bla, bla, bla, bla, però, ei!, ni una miqueta aixecar la veu amb les empreses de l'IBEX 35, ni una miqueta aixecar la veu amb els grans fons voltors, perquè vostès són això, els seus representants.

I després, clar, quan parlem.... A mi m'agradaria..., no? És a dir, prioritat nacional. Però, clar, llavors hem de discutir què són els catalans i catalanes o què són els espanyols. Perquè, en tot cas, jo vaig escoltar-lo a vostè dir que només era espanyol aquell que tenia pare i mare espanyols. Sí!, que hi han unes declaracions... Sí, sí. Però, clar, després algú mira i diu: «Ostres, és que el rei d'Espanya no és espanyol.» Potser el volen deportar (*Remor de veus.*), vostès...

El president

Si us plau, si us plau!

David Cid Colomer

...perquè jo tinc entès que la seva mare és grega, no?

El president

Si us plau. Un moment, senyor diputat. Senyor Garriga, tindrà la possibilitat, després, de poder intervenir. Si us plau.

David Cid Colomer

No, és que es posa nerviós perquè ell mateix s'adona de les burrades que acaba dient. Però, en tot cas, clar, és que..., no? L'altre dia també deia... Ara el PP, que he vist aquí que vostès competeixen. Bé, recordo aquí en aquest Ple que el senyor Juan Fernández, el seu portaveu, deia: «*Si es que nosotros, los del PP, donem la benvinguda a gent com Lamine Yamal.*» Però si Lamine Yamal ha nascut aquí! Si és més català que tots vosaltres! (*Aplaudiments i rialles.*) Perquè

Fitxer 21

és clar, quan vostès, quan vostès citen, citen els noms que vostè cita, vostè no parla de nacionalitats. Vostè diu noms i no està dient si són espanyols o no. Està dient noms que vostès li sonen, segurament, no musulmans, aquests no. Però aquí no estem parlant de discutir si són espanyols o no són espanyols. Vostès s'ho han d'aclarir.

I deia la seva amiga íntima, la senyora Orriols, perquè aquí fan veure que es barallen, però després als passadissos tot són *arrumacos*. És a dir, la senyora Sílvia Orriols critica molt, en aquest cas a Junts per Catalunya, cosa que no entenc, és a dir, puny de ferro amb el president Rull, ara, mà estesa amb el senyor Garriga. Això és, en aquest cas, és Aliança Catalana. Però en tot cas, l'altre dia, deia, suposo que deu ser el que passa a casa seva, que «nosaltres no ens relacionem amb les persones –com és això?– nouvingudes, que això només són els jardiniers».

Jo suposo que vostès deuen pensar que, per exemple, el meu cosí, el meu cosí, que es diu Lewis Alfaro, que és fill de pare cubà i de mare catalana, que fa 1,92, que juga a la Penya, que té dotze anys i que parla millor català que la meitat del Parlament de Catalunya, aquest noi no és català i se l'ha de deportar, perquè això és el que hem d'explicar. O la meva cosina Olga, que és filla de pakistaní i que treballa a Bershka, per exemple, i que vostès deuen pensar: No sé aquestes feines que fan no sé qui i que aquesta no és catalana, perquè clar, el seu pare ha nascut al Pakistan.

Això són els que vostès... Perquè Catalunya no és la que diu la senyora Orriols, que aquí venen a treballar no sé què. No, no, són la nostra família, viuen amb nosaltres, treballen amb nosaltres i són tan catalans o més que tots vostès. *(Aplaudiments.)* Això és Catalunya, és la meva família i són els meus companys, els meus companys de feina, els meus companys de barri. Això és el què és Catalunya. I això és el que vostès volen deportar.

I acabo amb una cosa. Miri, vostès que parlen tant de seguretat, vostès parlen de seguretat, no els he sentit condemnar el que va passar a Manresa. Dues dones van ser agredides simplement pel seu aspecte i perquè eren musulmanes. I això és el que són vostès. Això és la prioritat nacional. I els ho dic així de clar perquè cal començar a parlar clar. La seva prioritat nacional és l'autora intel·lectual i vostès són autors intel·lectuals de totes les agressions que pateixen veïns i veïnes dels nostres barris. *(Aplaudiments.)* Vostès són els culpables de les agressions que pateixen veïns i veïnes dels nostres barris. Això és la prioritat nacional.

El president

La senyora Orriols demana la paraula. Per què demana la paraula, senyora Orriols?

Sílvia Orriols Serra

El diputat m'acaba de faltar al respecte amb una paraula que he hagut de buscar sincerament, perquè no havia sentit en ma vida, això d'*arrumacos*. *(Rialles.)* No sé, no sé, no s'estila a casa meu, però he buscat al diccionari i vol dir «carícies». Que jo sàpiga, no m'he acariciat ni he flirtejat amb cap diputat d'aquesta cambra. Per tant, demanaria que retirés les paraules ofensives. *(Remor de veus.)*

El president

Senyora Orriols, això forma part, diguem-ne, de potser un vocabulari no adequat en termes parlamentaris, no adequat en termes parlamentaris, però no forma part d'aquesta expressió ofensiva. En tot cas, em pensava que em demanaria la paraula per contradiccions, per al·lusions i li hagués donat, però en aquest cas concret ens movem en els paràmetres que, diguem-ne, que no són propis del decòrum parlamentari, però que tanmateix aquesta presidència no li veu aquest to ofensiu que vostè planteja.

Té la paraula, per fixar la seva posició, la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé, els diputats de VOX parlen de prioritat nacional. Aliança fa la traducció automàtica al català. Dos sous que ens sortirien molt més a compte que donéssim a Softcatalà, que sí que és una estructura d'estat. I la pregunta és òbvia: Què vol dir nacional? Perquè prioritzar els catalans, segur que no.

Els proposo un joc. Jo dic un conflicte i vosaltres em diuen quina és la seva prioritat. Perquè ahir desnonaven a l'Olalla, l'Olalla i les seves tres criatures, un fons d'inversió amb seu holandesa. A quin costat es posa a VOX? Al costat dels fons d'inversió estranger. Trump imposa aranzels que ofeguen els treballadors i les petites empreses. Quina és la seva prioritat nacional? La gent que treballa aquí o els seus *jefes* de Washington? Washington. Defensen la família, permisos de maternitat? No. El preu de l'oli d'oliva, pels núvols. Volen vostès que apugin el salari mínim? No. L'Espanya que matina i es rebenta l'esquena, protegir treballadors malalts als acomiadaments? No. Defensar les dones i els infants, lleis contra la violència masclista? No. No els he escoltat re, dir res del que va passar a Figueres. I mira que normalment semblen vostès *El Caso*. S'acaben els contractes de lloguer, pròrroga? No.

Saben per què és un joc molt fàcil? Perquè amb vostès en aquest Estat sempre guanyen els mateixos. Els diners de la dana, per cert, no sabem on estan, però en prioritat nacional, cap. I potser el problema és que vostès havien dit que eren patriotes i l'únic que són són comercials, com els que venien les preferents de *basura* a les àvies als bancs, comissionistes del malestar que van molt pujadets, com el llop de Wall Street, però de l'Aliexpress i amb sucursal a Pedralbes. Jo els diria, *lobitos*, que confessin –ara que ningú ens mira– no tenen una prioritat nacional. Tenen una prioritat de negoci i això es nota des de les vostres joventuts, que roben diners que eren per als afectats de la dana, fins a vostès.

I ara un cas pràctic. Si els dic una empresa que ha donat feina a més de tres-centes persones, que tota la cadena de valor està a l'Estat, que treballa en el teixit de la comarca del Maresme i que treballen amb plàstic reciclat de la fossa comuna que precisament partits com vostès han anat muntant en el Mediterrani, què? Aquests

serien prioritat nacional? Serien empresaris d'èxit? Saben què fabriquen? Samarretes com aquesta, perquè Top manta són molt més patriotes que vostès. *(Alguns aplaudiments.)* Perquè vostès en els vostres actes venen samarretes *made in Xina* i jo porto una samarreta *made in Catalunya*, recuperant feines precisament dels altres, que van decidir deslocalitzar-les i enviar a milers de quilòmetres, perquè sortia molt més barat explotar treballadors a l'Índia que pagar els salaris que es mereixien els catalans. Aquesta ha sigut la prioritat nacional dels empresaris d'aquest país.

Curiós! Els mateixos, per cert, que durant dècades van aplaudir deslocalitzacions de destrucció industrial i precarització. Ara venen a explicar-nos els problemes del país. Tenen accent estranger. Curiosíssim. Ves que no siguin els que van deslocalitzar les fàbriques els que han comprat els pisos i ara el que volen deslocalitzar-nos a nosaltres dels nostres barris per posar expats. S'ho imaginem? És el que està passant en aquest país.

La veritat és que us haig de dir que com a «teatreros», espectaculars. Josep Maria de Sagarra no donaria crèdit. Tanquen fàbriques? Culpen els migrants. Abaixen salaris? Han sigut els migrants. Especulen amb l'habitatge? Culpen els migrants. Home, doncs a mi la veritat és que a la vida m'ha explotat cap Lamine ni cap Mohammed. En canvi, noms com els que porten vostès, uns quants. És gairebé admirable la *trola* que han muntat. Deuen pagar-los molt bé. Suposo que als sopars franquistes, als que assisteixen diputats com Garriga, com van descobrir el 2024, es reparteixen bé de sobres els *caciques* de sempre, que els tenim a Catalunya i a la resta de l'Estat.

Però en aquest país hi ha gent que fa anys que corre en sentit contrari, perquè «sindicat», que tenen un diputat que li agrada molt el grec, «sindicat» ve del grec. Significa «defensor o representant», *sin* que vol dir «junts», *dike* que vol dir «justícia», que no els sona gaire, perquè el patriotisme en aquest país han sigut els metges que han fet que les baixes no es retallessin. Són els mestres a primera fila defensant la canalla. El Sindicat de Llogateres d'Habitatge, les associacions de veïns, les grades populars i sí, Top Manta, i la cursa contínua. Defensar els treballadors, defensar les seves cases, defensar les seves feines i que vostès no

avancin ni un sol pam més, perquè saben una cosa que vostès també saben però que no diuen i, en canvi, els treballadors les sabem sempre i és que qui té menys drets és precisament qui ha de tragar més, amb els *caciques* de sempre.

Que una persona sense papers és més fàcil d'explotar. I aquí és on els cau la careta, perquè ho sabem, no els hi molesta la immigració. Els molesta que tingui drets. No els preocupa qui arriba. Els preocupa, com ha sigut sempre, qui aconsegueix aixecar el cap, perquè els encanta un món amb fronteres per a les persones, siguin amb els codis postals o siguin amb *alambradas*. I, en canvi, autopistes pels diners. Els capritxos de Trump travessen oceans. Els fons voltor travessen oceans, els beneficis travessen oceans, sempre i quan es portin la seva petita comissió.

Ara bé, nosaltres tenim una altra idea de país; la pàtria i la terra, per qui la treballa, perquè hi ha una diferència entre nosaltres. Vostès viuen obsessionats amb tornar a un lloc que no va existir mai. A mi m'és igual si és l'Espanya una i no cinquanta-una o és Ítaca. En canvi, nosaltres ens agrada la Catalunya que tenim. Nosaltres estem orgullosos de les persones que cada dia es guanyen de veritat el pa, que vostès no tenen ni idea del que és *madrugar*. Així que nosaltres, que volem ser el que som, diem que el nostre país són els que van venir des de l'Urgell. Són els que van venir des del Pallars a les fàbriques del Besòs. Són els que van arribar de tot arreu de l'Estat, precisament fugint de la gent amb la que sopa el vostre diputat. Així que em sap molt greu, però la prioritat nacional no l'han ensumat a la vida.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Jordi Riba i Colom.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, president. Aquesta moció no és una proposta sobre serveis públics, és sobre qui mereix ser tractat com a ésser humà i qui mereix ser reduït a un problema administratiu. VOX ens parla de prioritat nacional, d'erosió de l'estat del benestar, de reemigració, de reservar prestacions i habitatge només als espanyols. I ho diuen amb solemnitat burocràtica, com si la discriminació posada en paper

timbrat deixés de ser discriminació. Però Occident ja coneix aquesta música. Les lleis de Nuremberg del nazisme no van caure del cel un matí de 1935. Abans hi va haver anys de pedagogia de l'odi. Primer, assenyalar un grup, després dir que degradava la nació, després separar-lo dels serveis, de la funció pública, de la vida econòmica, després convertir la seva expulsió en una mesura aparentment raonable. Comparo el primer gest: decidir que hi ha persones que no formen part del suposat nosaltres amb la mateixa plenitud que la resta. Això és la prioritat nacional, l'avantsala moral de la desigualtat jurídica. És el moment en què una democràcia comença a preguntar no qui necessita ajuda, sinó d'on ve, no qui compleix la llei, sinó si ens agrada prou la seva identitat, no qui és vulnerable, sinó si és del suposat nosaltres o dels nostres.

Convé aquí parlar del PP. Abans el senyor Manchón ens deia que estava cansat. Diria, descansi perquè ho hem vist, que li costava entrar una miqueta al tema de la moció, però en tot cas descansi després de fer-li aquest discurs al president del seu grup parlamentari, perquè Alejandro Fernández va dir que la prioritat nacional era l'avantsala del feixisme. Vostè que ens ha dit que nosaltres veiem feixistes i nazis fins a la sopa. Doncs al seu president li fa vostè el mateix discurs que ens ha fet fa una estona, (*aplaudiments*) però li hem de dir que el seu president tenia raó. El problema és que amb els seus darrers pactes, amb els seus darrers acords, el PP ja no és l'avantsala. Ha passat a la cuina, ha obert la nevera i s'ha assegut al sofà amb els peus damunt de la taula, a l'estil de les Açores. El PP pateix el síndrome Von Papen. Pensar que pot legitimar l'extrema dreta, domesticar-la, utilitzar-la i sortir-ne indemne. Franz von Papen també va pensar que controlaria Hitler. El va fer acceptable i va acabar devorat pel monstre a qui havia ajudat a obrir la porta.

VOX s'ha construït una disfressa de valentia i rebel·lia. Però quina valentia és aquesta? Assenyalar immigrants, famílies vulnerables, persones sense papers? Això no és valentia, és covardia, és ressentiment, és política de l'assetjador de pati d'escola, pegar el més feble per no mirar cap amunt. (*Aplaudiments.*) Perquè mentre vostès assenyalen l'últim de la cua, no parlen dels responsables que concentren amb avarícia la riquesa, que especulen amb els habitatges, que justifiquen els salaris baixos, que s'aprofiten dels preus alts dels carburants i de la cistella de la compra.

Perquè vostès treballen per aquest ordre social. Necessiten un culpable pobre perquè no es vegi el privilegi del ric i poderós.

I ens volen vendre la conspiració de la substitució demogràfica, el seu gran deliri. Institucions, partits, ONGs i ves a saber què més confabulat per fer desaparèixer la seva identitat nacional. Amb això, les vacunes i el negacionisme climàtic només els falta venir aquí ja amb el barret de paper d'alumini. Representen l'apoteosi de la ignorància deliberada com a principi polític. Però no tinguin complexos, no tinguin por. Ningú vol venir a qüestionar la seva identitat ni a convertir-los a cap religió. El que passa és que la seva identitat és tan fràgil i mesquina que necessita expulsar algú cada matí per sentir ser viva.

La nostra identitat és una altra. Ve de la il·lustració, de l'humanisme, de l'humanisme cristià, de la socialdemocràcia, de la democràcia cristiana que va construir una Europa, una Catalunya i una Espanya sobre valors de democràcia, llibertat i igualtat, basada en la integració i la convivència de persones treballadores de diferent procedència en una societat cohesionada. És forta, és robusta i no té por ni complexes. No és la identitat petita, espantada i excloent que vostès representen. No necessita expulsar ningú per afirmar-se. No necessita d'agradar a ningú per sentir-se segura, perquè sap que davant la migració la resposta humana no és assenyalar, separar i expulsar, sinó acollir, protegir, promoure i integrar.

El socialista Jean Jaurès, abans de ser assassinat el 1914 per un extremista d'extrema dreta, va dir i ho va entendre millor que ningú: «El patriotisme no consisteix a odiar als altres, sinó a tenir cura del propi país sense trair la justícia. Aquesta és la diferència entre patriotisme i nacionalisme excloent. El patriotisme cuida el país. El nacionalisme excloent necessita enemics. El patriotisme protegeix drets, la preferència nacional els converteix en privilegi. El patriotisme uneix els treballadors, la preferència nacional els separa per origen, cognom o passaport. Els demòcrates no tenim res. Res a veure amb la seva identitat».

Per això, avui no votem només contra una moció. Votem contra una manera fosca d'entendre el país, votem contra la jerarquia de drets, votem contra la por organitzada i votem a favor d'una Catalunya on els serveis públics no siguin una frontera, sinó una promesa

fitxer 22

de dignitat compartida.

Moltes gràcies.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, president.

Agrair les esmenes rebudes del PP i de l'Aliança. Les del PP hem transaccionat una, el tema de la prioritat nacional i de la legislació vigent i tot el que es pot ambicionar. I respecte a la deportació d'estrangers, vosaltres dieu que només il·legals, nosaltres il·legals, delinqüents i qui venen a viure de les nostres ajudes, aquesta és la diferència i per això no ho hem pogut acceptar. I les d'Aliança, bé, recordem que tenim diferències, per vostè un basc, un gallec, un andalús és estranger; per VOX no. Vostès proposen trencar Espanya i dividir els catalans; ja li dic que no ho consentirem. Per VOX, Espanya és la pàtria i nació dels catalans (*aplaudiments*), i no perquè ho digui la Constitució espanyola, sinó perquè ho diu la història, la realitat, la veritat i el sentiment majoritari dels catalans.

A Junts, els de «Volem acollir i tanquem el CIE», millor que no toquin la immigració, perquè seria un perill. I un avís: hi ha catalans que *hablamos también español* i també som catalans. I Esquerra Republicana, Comuns i el David i la «mantera», clar (*remor de veus*), no han escoltat res, no han escoltat res, perquè nosaltres hem dit que l'ITP, el fons estranger, que cobren el que vostès vulguin, que era el deu, ara és un onze..., el fons estranger, el que vulgui, però a la família espanyola, el treballador zero per cent l'ITP (*aplaudiments*), això no és defensar els fons, però clar, com no escoltes, com estàs a les teves coses i pactant les vostres prebendes en els pressupostos, no escolteu.

L'Esquerra Republicana. Ho torno a dir, que ho he dit alguna vegada al faristol. Els teus avis no eren estrangers, eren de Còrdova, van canviar de domicili; són espanyols (*aplaudiments*). I a l'Aitor, que és de «Santaco», ens està esperant perquè

vol que hi anem, perquè els de «Santaco» volen que els de VOX estiguem allà als carrers (*aplaudiments*) (*persisteix la remor de veus*), perquè cada vegada ens voten més

A la CUP. VOX condemnem l'assassinat de Figueres, ho vam fer ahir a xarxes i ho tornem a reiterar. Condemnem l'assassinat d'Esplugues, condemnem el top manta que condemna els nostres treballadors i condemnem les seves mentides.

I el PSC, Jordi Riba, que és molt simpàtic, però clar, és que no és discriminatori, perquè si tu ajudes al teu fill i no ajudes a l'altre, no discrimines, estàs fent preferència, i això és legal i és necessari. Primer, els de casa.

El president

Després d'aquest debat jo els insisteixo a demanar-los que hi hagi respecte entre tots, sempre, i determinades expressions no poden ser acceptades. No ho poden ser, i faig una reflexió amb caràcter general. Sí, sí, senyora Orriols. Li dic. No, no, senyora Orriols, senyora Orriols, aquesta paraula a la qual vostè feia referència, que és «arrumaco», en català seria carícia, manyaga, moixaina o afalac. No crec que aquest sigui un element susceptible de ser considerat com ofensiu. Però en qualsevol cas, el concepte..., el concepte, insisteixo, malauradament en aquesta legislatura, i això no era habitual a la primera, segona, tercera, quarta, cinquena legislatura, es tendeixen a utilitzar expressions de manca de respecte d'uns diputats respecte als altres. El que els demano és cura, ara i sempre. Perquè aquest Parlament és l'expressió de la sobirania nacional de Catalunya i nosaltres hem de ser exemplars i exemplaritzants per al conjunt de la nació. Malauradament, en aquesta legislatura ho hem d'anar repetint, i des de la Mesa no ens cansarem de repetir que els diputats i les diputades ens hem de respectar a nosaltres, perquè respectem el poble de Catalunya (*aplaudiments*).

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda un cop substanciat el punt 28è de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les vulneracions del Govern al dret de manifestació, als drets col·lectius i a les llibertats públiques

302-00248/15

El 26è punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les vulneracions del Govern, el dret de manifestació, els drets col·lectius i les llibertats públiques. És presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Xavier Pellicer i Pareja.

Xavier Pellicer i Pareja

Bé. Gràcies, president. Bona tarda a totes i a tots.

Avui pensem que toca posar d'una vegada per totes els punts sobre les is a la deriva contra els drets i llibertats del Departament d'Interior i dels Mossos d'Esquadra. Les conseqüències de la barra lliure i la impunitat que el president Illa va concedir a Trapero quan el va nomenar cap suprem dels Mossos d'Esquadra són evidents. Una barra lliure que s'ha vist reforçada per l'actitud condescendent de la consellera d'Interior, que ha mirat cap a una altra banda i ha fet un tancament de files en totes i cada una de les actuacions policials que han suposat vulneracions de drets. I aquesta lògica de la impunitat no ha fet més que esperonar les males praxis policials i les vulneracions per part del cos de Mossos d'Esquadra. I és per això que avui presentem aquesta moció.

Primer de tot, per constatar la situació de descontrol dins el cos dels Mossos, que actuen vulnerant i cometent males praxis i ho fan sense cap tipus de conseqüència, ni una. Càrregues policials i violència injustificada, ús il·legal d'armes com el gas pebre, pluja de multes aplicant la llei mordassa i vulnerant drets, atestats i testimonis falsos per intentar enviar manifestants a la presó, i espionatge i infiltracions policials. I segon, i sobretot, ho fem per aturar la impunitat i la barra lliure a la vulneració de drets que ha implementat la política d'Illa, que ha implementat la política de la consellera Parlón i que ha implementat la política del director de la Policia, Josep Lluís Trapero, una política que ha avalat el Govern del PSC.

Per tant, nosaltres pensem que aquestes polítiques tenen unes conseqüències gravíssimes per als drets i llibertats del nostre país i que amenacen seriosament el dret de protesta. I quan s'amenaça seriosament el dret a protesta, s'amenaça seriosament la democràcia. A nosaltres ens sembla que cal donar un tomb, i que per

fer-ho cal recuperar el control democràtic del Departament d'Interior. I si el Govern i la seva consellera no estan disposats a fer-ho, al Parlament tenim la responsabilitat de prendre la iniciativa. Cal fer net, cal cessar el director general de la Policia, com a peça històrica clau en aquestes actuacions. I cal també, consellera Parlon, que la cessin a vostè. S'ha demostrat incapaç de fer-hi front, s'ha demostrat incapaç de fer res i, per tant, cal prendre mesures de transparència i rendició de comptes, que per nosaltres fins ara han estat absents.

I cal aturar la presència de Mossos a les escoles, que, per cert, 13 de les 14 escoles on vostès van dir que s'havia implantat el pla pilot amb consens de la comunitat educativa ja ho han rebutjat. I cal, sobretot, prohibir les infiltracions policials en sindicats, en reunions, en assemblees i en col·lectius. I ens sembla que també és fonamental aturar la pluja de sancions amb llei mordassa que està ofegant a tothom que es mobilitza contra les injustícies i contra les desigualtats avui en dia al nostre país. I sobretot, davant el traspàs de totes les línies vermelles amb les infiltracions dels Mossos en assemblees docents, unes infiltracions que, en paraules seves, són inercials, que no s'han atrevit a dir on, quantes vegades i contra qui s'han produït. Nosaltres els hi responem: al moviment de defensa de l'habitatge, sí, a les grans immobiliàries, fons voltors i resta màfies de l'habitatge, segur que no; als sindicats de treballadores com els docents, sí, a Foment del Treball, a les reunions del consell d'administració de Glovo o dels holdings hotelers que exploten a les Kellys i assalten constantment la llei, segur que tampoc; a les organitzacions i al moviment independentista, sí, a les organitzacions constitucionals, monàrquiques i unionistes, segur que no, ho tenim claríssim. Per tant, volem que ens ho expliquin. Per tant, es tracta d'infiltracions polítiques, no operatives, contra unes persones i col·lectius concrets, sense cap ordre judicial i vulnerant in comptables drets.

I vaig acabant. En definitiva, nosaltres pensem que és una moció de sentit comú, una moció, com diria el president Illa, pro-gre-ssis-ta, per aturar la deriva antidemocràtica i la deriva contra l'organització social i la mobilització que està tenint de forma evident i clara el Departament d'Interior. Pensem que avui el Parlament, ja que no ho ha fet el Govern del PSC, ja que no ho ha fet el Govern d'Illa, ja que no ho ha fet la conselleria d'Interior de Parlon, el que ha de fer és marcar un abans i un després. Ens hi juguem drets bàsics com el d'organització, com el de sindicació i

com el de mobilització, i ens hi juguem els drets i llibertats del país, i ens hi juguem, sobretot, posar fi a la deriva autoritària i de vulneració de drets, que nosaltres –i ens sembla que a tot el país– ens recorda les etapes més fosques del Departament d'Interior i dels Mossos d'Esquadra.

Moltes gràcies.

El president

Hi ha dos grups parlamentaris que hi han presentat esmenes, i en primer terme, per defensar-les, en nom del Grup Parlamentari Comuns té la paraula el diputat senyor Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. Consellera, diputats, diputades.

Avui aquí debatem una moció de la Candidatura d'Unitat Popular en relació als drets i llibertats en l'exercici de la feina dels cossos policials a Catalunya. En aquest sentit, volem remarcar que hem presentat una sèrie d'esmenes i que donem suport a la major part de la moció. En aquest sentit considerem, en primer lloc, que és important i necessari, com ja ha explicat el diputat Xavier Pellicer, de la CUP, que 13 de les 14 escoles o instituts als que s'havia previst realitzar la prova de concepte amb agents de Mossos en aquests centres s'han manifestat en contra, i en aquest sentit, considerem que és important que aquest Parlament avui també insisteixi en què s'ha de retirar del tot aquesta prova de concepte per poder invertir en altres vies de resolució de conflictes que creiem que són les importants: més educadors, més mediadors i més professionals, com demanen els sindicats, en tot cas.

Després, una qüestió clau, ja ho hem dit a la comissió d'Interior, ho diem també avui i ho vam dir ahir a la sessió de control: cal un gir de 180 graus del Govern respecte a la garantia del dret de protesta. Ja ho hem manifestat, va ser intolerable i una greu vulneració de drets la infiltració de dues mosses en una assemblea de docents, agents de la Comissaria General d'Informació. Considerem que calen canvis, calen canvis que s'han de notar, i s'han de notar ràpid. I nosaltres ho diem d'una manera molt clara, a la llei hi tenim la resposta: tot, tot el que no sigui una infiltració com a agent encobert, tal com preveu la Llei d'Enjudiciament Criminal, no s'ha de poder fer

quan es tracta d'entitats, col·lectius o persones que estiguin duent a terme el seu dret de reunió i associació. I això ha de quedar clar de manera immediata i el més aviat possible. I és des d'aquest punt, des del compromís que també la consellera va donar ahir a la resposta del nostre grup parlamentari de poder caminar en aquest sentit, s'ha reconegut l'error, s'ha demanat disculpes i s'ha plantejat que no tornarà a passar. Nosaltres estenem la mà en aquest exercici i en aquest treball perquè de veritat no torni a passar, perquè aquestes inèrcies només es podran canviar quan hi hagi una instrucció clara de fer complir la llei i d'interpretar-la d'acord als estàndards internacionals. Estic convençut que així serà, i pensem que és clau i per això els instem a votar també en aquest sentit a la resta de grups parlamentaris, per poder avançar de veritat en qüestions clau, jo crec que quan ens adonem de situacions com aquesta, el que hem de tendir és a tenir solucions de fons perquè de veritat no torni a passar, i en aquest sentit treballarem de manera clara,

Però en aquest gir, consellera, per nosaltres no és suficient amb aquesta qüestió. Té a veure amb garantir la transparència, els protocols policials, a que en la propera modificació de la instrucció d'armes i eines d'ús policial que s'ha d'actualitzar s'incorporin tots els estàndards del dret dels organismes internacionals vigents, també que ho facin diferent. No podem tornar a viure el que es va viure quan es va fer servir l'esprai OC contra persones que estaven resistint de manera pacífica fent una acció i que un cop

Fitxer 23

es va denunciar aquesta situació, no es va obrir una investigació oportuna, no es va donar prou importància a aquests fets, i ha hagut de ser l'Audiència Provincial la que plantejés que va ser, que hi ha molts indicis de que estem davant d'una actuació desproporcionada.

I, consellera, ja ho hem dit, i ho tornem a dir, tornem a demanar, considerem que per fer aquest gir de cent vuitanta graus del Govern respecte a la garantia del dret a la protesta, el que cal és un canvi del director general de la Policia. Considerem que amb la trajectòria del director general, Josep Lluís Trapero, no podem assegurar aquest canvi i aquest gir de cent vuitanta graus que esperem que es pugui produir.

I ho diem d'una manera molt clara, si el Govern no compleix els acords amb el nostre grup parlamentari i els camins que hem de poder dur a terme per garantir els drets fonamentals de les persones i de la ciutadania en matèria del dret a la protesta, ens tindran sempre davant, perquè posarem sempre al centre aquests drets fonamentals.

Gràcies.

El president

Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Sònia Martínez i Juli.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, president. Avui parlem de drets fonamentals. Parlem del dret d'una comunitat educativa a organitzar-se, del dret dels treballadors a mobilitzar-se i del dret de la ciutadania a discrepar sense ser vigilada. Aquests drets no són opcionals i no es poden suspendre quan la protesta incomoda, i quan un govern els vulnera, ja sigui per acció o per omissió, té l'obligació de rendir comptes.

Perquè una democràcia es mesura, precisament, per la capacitat de garantir les llibertats sense por, sense por a ser espiada, sense por de ser vigilada per exercir el que la llei reconeix.

Per això cal separar clarament el cos policial dels seus dirigents, perquè des de Junts per Catalunya tenim un compromís ferm amb el cos dels Mossos d'Esquadra. Estem orgullosos del nostre cos policial. El problema, per tant, d'aquest país, no és la seva policia; el problema és la manca d'estratègia i la manca de lideratge polític. Les crítiques, per tant, que quedi clar, les adreçem als responsables polítics.

Dit això, en primer lloc, parlem de la infiltració de dues agents del cos de Mossos en una assemblea sindical de docents, mestres que es reunien de forma completament legal, sense cap investigació judicial oberta per organitzar una jornada de vaga. Espiar mestres no respon a cap necessitat operativa. Només busca una cosa: desincentivar la protesta i intimidar a qui l'organitza.

La contradicció, per tant, no pot ser més flagrant. Tots diem que cal recuperar l'autoritat docent a les aules, i resulta que el Govern envia agents per espiar els seus mestres.

En una democràcia consolidada, quan es vulneren els drets fonamentals, no n'hi ha prou amb disculpes; s'han d'assumir conseqüències polítiques. I per això demanem la reprovació i el cessament de la consellera d'Interior i del director general de la Policia.

I una assumpció de responsabilitats, de la qual la consellera Niubó tampoc no es pot desentendre. Dimarts, a la comissió, tenia l'oportunitat de donar explicacions i no ho va fer. Aquest silenci també és una resposta i és molt eloqüent.

Aquesta manca de diàleg es replica també a la gestió diària, i ho veiem amb el pla pilot per introduir als Mossos als centres, una mesura que s'ha imposat sense consens, que ha generat una tensió innecessària i el rebuig dels centres afectats.

Nosaltres no volem un país on els policies vigilin als mestres. Volem un país on la policia vigili els delinqüents i els mestres eduquin en millors condicions i amb més recursos. I, per tot això, doncs, instem a la consellera Niubó a negociar de manera immediata amb els sindicats i també amb la comunitat educativa, perquè els docents demanen solucions, no demanen espionatges.

I amb això serem contundents, si no és capaç de dialogar i d'arribar a un acord, demanarem també el seu cessament, perquè Catalunya no es pot permetre una consellera d'Educació que giri l'esquena als seus docents.

I, finalment, sobre les infiltracions policials i la figura de l'agent encobert, doncs, precisament, perquè aquesta qüestió, doncs, és tan greu, mereix rigor, i el rigor no el podem improvisar amb una esmena.

Sabeu que la comissió d'investigació sobre infiltracions policials ja està arribant a la seva fase de conclusions, i creiem que seria una responsabilitat política i també una falta de respecte a tot el treball parlamentari avançar-nos a les seves conclusions.

Escoltem primer, actuem després amb tota la contundència que aquest cas mereix. Per tant, doncs, avui ens abstindrem en aquest punt, i no perquè no hi estiguem d'acord, sinó perquè, precisament, per la importància que té, doncs, cal fer-ho bé, i

amb l'afegit també que això comporta modificacions legislatives. Repeteixo, per tant, escoltem primer i actuem amb rigorositat.

I acabo donant les gràcies al diputat Pellicer per l'acceptació de les esmenes i també per la seva predisposició al diàleg i també a la transacció. I per tot això, doncs, Junts per Catalunya estarem sempre al costat dels Mossos d'Esquadra com a policia integral de Catalunya i al costat d'una política de seguretat seriosa, exigent i, sobretot, escrupolosament respectuosa amb tots els drets i les llibertats de tota la ciutadania.

Gràcies.

El president

Ara és el torn perquè els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes puguin fixar llur posició. I, en primer terme, per fer-ho, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Laia Cañigueral i Olivé.

Laia Cañigueral Olivé

Moltes gràcies, president. Consellera, diputats, diputades. Esquerra Republicana fa mesos que expressem en diferents intervencions que ens preocupa la direcció política del cos dels Mossos d'Esquadra, o millor dit, la falta de direcció política. I ho hem explicat en moltes ocasions. Les polítiques de seguretat són una pota importantíssima en un país, i no són un element neutre.

Un Govern progressista ha d'impulsar polítiques de seguretat que siguin coherents amb la resta de polítiques del Govern. No estem parlant de polititzar la policia. Estem parlant exactament del contrari, d'evitar que una estructura policial actuï sense directrius democràtiques clares ni mecanismes efectius de fiscalització.

I ho fem des de la perspectiva d'una ferma defensa a la importància que representa el cos de Mossos d'Esquadra per al nostre país, perquè Esquerra Republicana creiem amb el cos de Mossos d'Esquadra i creiem amb els professionals que en formen part.

Precisament per això, defensem que hi hagi mecanismes de control, de supervisió i rendició de comptes, perquè una policia democràtica necessita confiança ciutadana, i la confiança existeix quan hi ha transparència i garanties.

I en els últims mesos hem vist que en comptes d'avançar en aquesta línia, estàvem reculant. I a la compareixença del febrer ho vàrem advertir, estem veient com estem reculant. Li vàrem dir, consellera, lideri el departament, i rectifiqui el rumb que està prenent la Direcció General de Policia.

I vostès varen minimitzar els fets. Varen dir que una canya de pescar era una extensible, i un jutge els ha fet rectificar. Varen menystenir les demandes que fèiem alguns partits de l'oposició de revisar la utilització del gas pebre arran de les manifestacions de Palestina, i ara l'Audiència Provincial ha obert una investigació.

Els hi hem demanat que retirin el projecte pilot de Mossos a les escoles, i catorze de les tretze escoles de la prova pilot han renunciat. Tretze de les catorze escoles privades pilot. Els hi hem demanat que arribin a un acord amb els sindicats majoritaris d'Educació, i han infiltrat agents de paisà a les assemblees de mestres i professors per preparar les vagues.

Consellera, li vàrem dir a la comissió de la setmana passada, s'han infiltrat agents de policia en assemblees de mestres, que, òbviament, no són un perill per a la seguretat del nostre país.

S'han vulnerat drets fonamentals, llibertat sindical, dret a reunió a la protesta pacífica. Són fets d'extrema gravetat, fets que no poden tenir cabuda en una democràcia. No és ni menor ni una qüestió tècnica. Ho sento.

La resposta d'un Govern progressista ha de ser ferma. No es pot minimitzar dient que ha sigut una operació mal calculada. I el més greu, no es pot utilitzar el cos de Mossos d'Esquadra d'escut. No es poden donar la culpa als agents i als càrrecs intermitjos.

Esquerra ho hem dit molt clar des del primer moment, hi ha d'haver responsabilitats polítiques, perquè aquest fet no és un fet puntual. És l'últim exemple d'una sèrie de casos que Esquerra hem estat advertint que eren un rumb que no compartíem.

Fa una setmana demanàvem lideratge polític en el Departament d'Interior i el cessament del director general de la Policia, i no hem vist la resposta que esperàvem. Per això avui també votarem a favor de la seva reprovació. També votarem a favor d'estar al costat de la comunitat educativa i d'arribar a un acord amb els sindicats majoritaris en l'àmbit educatiu.

Aquesta setmana, Esquerra Republicana hem demostrat responsabilitat amb el país. Ara els toca a vostès demostrar el mateix grau de responsabilitat. Esquerra hem fet un pas endavant perquè Catalunya tingui pressupostos. Ja no poden posar l'excusa de no tenir pressupostos per arribar a un acord. Facin la feina.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el senyor Alberto Villagrasa Gil.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias presidente, *consellera*. Que la CUP presenta una moción sobre derechos y libertades la verdad es que suena a una broma de mal gusto. Ustedes que, en este atril, han felicitado a aquellas personas que agredían a Mossos d'Esquadra. Ustedes que, en este atril, decían que pegar a los Mossos d'Esquadra tendría que ser una tradición en Cataluña. Ustedes que, en 2017, hacían escraches de la forma más agresiva posible contra la sede del Partido Popular de Cataluña. Ustedes que, en enero de 2005, sacaban pecho porque habían agredido a un afiliado de Aliança para Cataluña. Ustedes que felicitan a aquellos violentos que intentan acosar a los estudiantes de S'ha Acabat! en las universidades. Ustedes que les feliciten, porque mientras S'ha Acabat! intenta defender sus ideas con la palabra, ustedes felicitan a los violentos. Ustedes que retuercen la palabra «derecho» para justificar el mal nombre de los Mossos d'Esquadra, a los cuales nosotros reconocemos todo su trabajo.

Cuando hablamos de la asamblea del colectivo de profesores, ¿se vulnera algún derecho fundamental? No. El derecho fundamental de reunión y de manifestación tiene dos objetivos: reunirse libremente y que esa reunión no sea disuelta.

Se reunieron libremente. Hubo dos personas que se les invitó a salir y salieron, y pudieron continuar con la reunión. Si ustedes los llevan al juzgado, va a tener el mismo recorrido que una bicicleta estática.

Otra cosa es que el operativo fue una chapuza, *consellera*, y seguramente había otros medios para conseguir más información.

Hablan de la flotilla ustedes, sobre los manifestantes. A ustedes no les preocupa para nada aquellas personas que se manifestaron pacíficamente. A ustedes les preocupan estas personas: terroristas callejeros, personas que con la cara tapada quemaban mobiliario urbano y agredían a los Mossos d'Esquadra. Por cierto, tres Mossos d'Esquadra agredidos, a las cuales yo entiendo que ustedes les importa un bledo.

Vamos a hablar qué entienden ustedes por derechos fundamentales. Mire, esta campaña es ustedes. Ya saben cuál es, ya. Perfectamente la conocen. Era barrer aquello de Cataluña, todo aquello que a ustedes no les gusta.

Esta campaña está copiada de esta, del 1919, del asesino Lenin. La CUP, Lenin, Lenin, la CUP, tanto monta, monta tanto. Y vamos a ver cuál es la cara real de ustedes. Mire, yo les he enseñado cómo copiaban una campaña de Lenin.

Fitxer 24

Si nos vamos a sus juventudes Arran, en todas hay un logo en común (*Veus de fons*.) ¿Ve esta de aquí? (*L'orador mostra un full*.) Es que no pierden detalle: de fondo, cócteles Molotov. Es que no pierden detalle. Sí que tienen un símbolo en común, que es la hoz y el martillo. La hoz y el martillo representan el comunismo. El comunismo, que ustedes son comunistas, es incompatible con la democracia. Ustedes son incompatibles con la democracia. A ustedes le gustaría vivir en una Cataluña independiente con un estado marxista-leninista, que no tiene nada que ver con la democracia. Ustedes son un peligro, porque solo hacen que fabricar discursos de odio. Ustedes son un peligro para la convivencia de las personas. Ustedes son un peligro para los catalanes. Ustedes son un peligro para la democracia y, por lo

tanto, votaremos que no a toda la moción, porque no vamos a hacer cómplices de su farsa.

La vicepresidenta primera

És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta. Si algú, ingenu, avui hagués escoltat el discurs de la CUP, doncs podria pensar que són uns grans defensors de la llibertat i dels drets civils, el problema és que els catalans ja els coneixem a tots vostès massa bé. A vostès i a les seves mentides. Perquè darrere d'aquest discurs victimista i manipulador el que amaguen realment és justificar la violència política, és criminalitzar els qui defensen l'ordre i la seguretat. Perquè els únics drets que interessen a la CUP són els drets dels delinqüents. I, per tant, no, de la CUP no acceptarem ni una sola lliçó; de vostès, ni una de sola. No, quan és la CUP la que practica i justifica l'assenyalament i la violència política contra tothom que no pensi com vostès.

Parlen de llibertats públiques, però quan VOX convoca una reunió amb veïns i amb pares a Sabadell per denunciar el programa de llengua àrab i cultura marroquina, que promou la segregació cultural dels alumnes marroquins a casa nostra, els seus «antifes» responen llançant pedres: violència contra aquestes famílies i contra regidors de VOX. O quan VOX celebra, per exemple, el Sant Jordi: fa poques setmanes van venir a agredir les diputades Mónica Lora i Júlia Calvet. I per si fos poc, després van venir vostès aquí en aquest Parlament encara a justificar i a dir que no, que la policia no tenia per què defensar les carpes de VOX.

I què pretenen? Què volen, doncs? Que la policia els protegeixi a vostès mentre agredeixen diputats, mentre tiren pedres contra famílies? Quina barra! Quina barra de tirar la pedra i, després, covardia de venir aquí a amagar la mà i a fer-se les víctimes! Quina barra!

A vostès només els preocupen els drets i les llibertats per protegir delinqüents i la violència «antifa»; l'únic que els preocupa. A nosaltres, a VOX, ens preocupa protegir

i garantir els drets, les llibertats de la gent honrada, i per això precisament ens preocupa profundament tot el que està passant en el Departament d'Interior. El cas dels agents infiltrats a una assemblea de professors és un escàndol i una «xapussa». Una cosa és infiltrar agents a organitzacions criminals o entorns violents i uns altra molt diferent és infiltrar-los a una assemblea docent, amb professors, i a sobre fer-ho tan malament que acabin compromentent el Cos dels Mossos d'Esquadra. Una vergonya més de Trapero i de Parlon.

Des de VOX denunciem alt i clar la gestió de Parlon i Trapero, perquè està sent una «xapussa» constant. Està desacreditant el Cos dels Mossos d'Esquadra i no està aconseguint revertir el procés creixent d'inseguretat al qual està sotmesa tota Catalunya per culpa del seu bonisme i de la seva immigració massiva. Ho sabem nosaltres, ho saben els catalans, però és que ho denuncia el propi Cos dels Mossos d'Esquadra.

Dimissions, sí, les de Trapero, Parlon, Niubó, Illa i de tot el Govern socialista. Dimissions per portar Catalunya a la ruïna, per provocar el col·lapse dels serveis públics i per obrir les portes de casa nostra a una immigració massiva que ho està arrasant tot.

Això sí, VOX no votarà ni estarà mai al costat de gent com la CUP, que utilitza la violència als carrers per imposar les seves idees i que criminalitza i persegueix els agents de la policia per complir el seu deure –per complir el seu deure– i protegir la ciutadania.

I també ens preocupa molt la inseguretat creixent a Catalunya. Perquè llibertat pública, senyors diputats, és poder caminar tranquil per al teu barri sense por a que t'agredeixin, a que et robin, a que et violin, a que et ocupin la casa. Però això també els molesta i acusen la policia de racista per identificar qui comet delictes, perquè això és el que fa la policia. Escoltin, si el setanta per cent dels robatoris amb violència, si el vuitanta per cent dels furtos són comesos per estrangers, pot ser que el problema no siguin les identificacions policials. No creuen que el problema és un altre?

Per tant, la recepta de VOX per garantir les llibertats públiques dels catalans és molt clara: a la CUP, ni cas. Lleis dures, presons incòmodes, deportacions massives i sobretot, els socialistes i l'esquerra ben lluny del Cos dels Mossos d'Esquadra.

La vicepresidenta primera

És el torn ara del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

L'extrema esquerra pretén imposar un cop més el relat que tota protesta és legítima per definició i tota actuació policial és sospitosa per inèrcia. Es deleixen per desacreditar els cossos policials catalans, deslegitimar el principi d'autoritat i convertir qualsevol actuació policial o institucional contra el desordre en una suposada vulneració de drets. Semblen addictes a la paraula «repressió».

És cert això que diuen que les democràcies garanteixen el dret de manifestació, però cap constitució parla del dret a la impunitat que vostès esgrimeixen i reclamen. Fa anys que l'esquerra radical ha reconvertit espais públics en plataformes de militància política disfressada de pedagogia o activisme social. Han instrumentalitzat escoles, universitats i entitats per imposar el seu deix ideològic arreu i tothom que els hi ha retret o se'ls ha encarat ha rebut escopits i acusacions de pertànyer a l'extrema dreta. Per a vostès, qualsevol discrepància és odi; qualsevol crítica, persecució; qualsevol oposició, feixisme. Els haurem de dir «els intocables».

Aquesta moció no defensa la llibertat; defensa la submissió, la submissió a un relat ideològic que durant anys ha pervertit el debat i ha imposat el pensament únic a la societat catalana. Aliança Catalana defensa la llibertat, sí, però també l'ordre, la seguretat i el dret dels catalans a viure en un país on la llei es compleixi, a on els agents policials tinguin el monopoli de la força i on l'extrema esquerra no condicioni les polítiques públiques ni socials del país.

Avui venen aquí a fer el ploramiques. Es planyen de vulneracions en el dret de manifestació i d'una persecució creixent de la protesta. Però no són vostès els que impedeixen el dret d'Aliança Catalana a fer paradetes informatives, a obrir seus polítiques o a celebrar actes? Això quan no actuen directament de forma violenta en contra nostre, amenaçant-nos assetjant-nos, agredint-nos. Què és, que la llibertat

només se la mereixen vostès, la resta no en tenim, de drets? Sembla ser que la societat catalana estava tan amoïnada vigilant que el feixisme no vingués per la dreta, que se'ls va escolar per l'esquerra.

A la moció fan referència a les falses acusacions que una escola de Torroella de Montgrí va fer contra Aliança Catalana el passat 23 d'abril. Els nostres serveis jurídics ja han iniciat accions judicials al respecte. Una escola pública que, per cert, tenia els passadissos farcits de banderes palestines, reflex d'allò que dèiem a l'inici sobre la instrumentalització política de l'àmbit acadèmic. Contra això no veig que piulin, eh?

Aliança Catalana dona suport als docents que lluiten per unes condicions laborals dignes i per tenir més seguretat a les aules. Una mestra que exerceix a una escola de Manlleu m'explicava que un alumne seu l'havia amenaçat de mort i l'endemà havia entrat amb una arma dins l'aula. Ho dic per la bancada esquerra, que tan crítica és amb la presència dels agents a dins les aules, com si no fos necessari, eh?, com si fos una excentricitat, com si no hi haguessin problemes greus de seguretat dins els centres catalans.

Importar tercer món té conseqüències, per més que les neguin, no deixen d'existir.

Demanen la reprovació i cessament de la consellera Parlon i del director general dels Mossos, el senyor Traperó. I, sí, infiltrar agents dins sindicats escolars és una maniobra política inadmissible. Però hi ha mig PSOE infiltrat dins la UGT i dins Comissions Obreres i mitja CUP infiltrada dins la Intersindical i no veig pas que això els amoïni.

Ens abstindrem en aquest punt. I que ningú interpreti aquesta abstenció com un aval crític cap al Govern socialista a l'estil de les joventuts rendicionistes d'Esquerra Republicana. No és ni cap aval crític ni cap «sí» vigilant; és simplement que no comprem el marc mental de l'extrema esquerra que els domina i tenalla a tots vostès. Seny i ordre.

La vicepresidenta primera

És el torn ara del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, i té la paraula el diputat Christian Soriano García.

Christian Soriano García

Gràcies, vicepresidenta. Diputats i diputades, com entendran, des del Partit dels Socialistes ens trobem molt allunyats del model de seguretat que ens presenta la CUP i també de la moció que han portat avui a aquest hemicicle, tant en el fons com en la forma. En el fons, perquè òbviament parteix, aquesta moció, d'una premissa falsa, que és aquella que diu que els Mossos d'Esquadra venen aquí a limitar drets fonamentals i a reprimir de manera recurrent. I també en la forma, perquè han acabat convertint aquesta moció en un reguitzell de dimissions, cessaments i reprovacions que no venen a millorar res, però que intenten enfangar-ho tot.

La moció que ens presenta la CUP avui és una esmena a la totalitat al model de seguretat d'aquest país, un model basat en la confiança cap al cos d'agents de Mossos d'Esquadra, en el reconeixement cap als servidors públics que integren el cos i també en el principi que vertebrava qualsevol estat de dret, que és que qui la fa la paga.

Perquè, clar, quan el senyor Pellicer surt avui a aquest hemicicle a dir que s'han d'acabar les sancions sobre la Llei 4/2015, aquí el que ens ve a dir és que vol ser ell qui decideixi quan es posen o quan no es posen les sancions depenent de si són o no amiguets del senyor Pellicer. Estem en un estat de dret, les sancions, per sort, les posen les policies i no les posem els polítics. I sort tenim de que el model de seguretat i l'estat de dret ens protegeixin d'afirmacions com la que vostè avui ha fet en aquest hemicicle.

Intentaré també no fugir d'un dels temes principals que deia la moció, no?, tot el que té a veure amb l'acció operativa dels Mossos d'Esquadra a les assemblees dels docents. Crec que aquí la consellera va ser molt clara des del primer moment i el Partit dels Socialistes també ho hem estat. Quin és el nostre posicionament? Primer no ens agrada la situació que s'ha produït. Segon, com que no ens agrada que aquesta situació, no ens limitem només a dir que no ens agrada i a quedar-nos en la crítica permanent i en l'escarni continu, sinó que posem solucions per treballar perquè una situació com aquesta no es torni a repetir, com s'hi ha compromès la consellera. I tercer, tot i que no ens agradi aquesta situació, i tot i que reconeixem que s'han de canviar certes coses, el que no farem tampoc és utilitzar aquesta

situació com una excusa per poder seguir alimentant la desconfiança cap al cos d'agents de Mossos d'Esquadra. Perquè, al final, aquesta moció parla molt de dimissions, però no parla de solucions.

A mi m'agradaria haver escoltat per part de Junts alguna solució a la situació que tenim davant, més enllà de la sol·licitud de dimissions de diferents consellers d'aquest hemicicle i d'aquest govern. M'agradaria més –i els hi dic de veritat– trobar-los en la proposta que en la confrontació.

Però hi ha una diferència entre la manera d'entendre la política de com la tenen vostès i la que tenim nosaltres, i és que els socialistes estem empenyats i ens agradaria trobar, en aquest sentit, solucions als problemes que té el país. I vostès estan més preocupats de trobar problemes a les solucions que planteja el Partit dels Socialistes. Això vol dir pensar molt en el partit i molt poc en el país. Revisin-s'ho, que faran un favor en el seu partit i al país de tots i totes nosaltres.

Però, al final, hi ha un fet més rellevant en aquesta moció, més enllà de diferents peticions de cessament que hi ha hagut, i és que, al final, tant Junts com sobretot la CUP han aconseguit anar més enllà. I és que primer han aconseguit encabir en una moció que parla d'interior i seguretat pública la petició de dimissió de la consellera

Fitxer 25

d'educació. I segon, és que ens han vingut avui aquí amb aquesta moció a inventar un nou concepte, una nova dimensió del terme «dimissió», que és la dimissió per si de cas. I és que el text diu que «per si de cas la consellera d'Educació no arriba a un acord amb els sindicats, nosaltres ja ens avancem i demanem la dimissió». Quina llàstima que no haguessin descobert aquest concepte legislatures enrere, perquè potser haguessin demanat la dimissió per si de cas la proposta als docents era zero euros, com va passar; per si de cas no es construïa habitatge públic, com va passar, o per si de cas no s'invertia en educació i sanitat com s'havia d'invertir, com va passar. Quina llàstima, diputats i diputades de la CUP, que no ens haguessin delitat amb aquestes qüestions legislatures anteriors. I quina llàstima, sobretot, la raó que explica aquest fet, i és que vostès són molt braus amb governs d'esquerres però

molt dòcils amb governs de dretes. *(Aplaudiments.)* És una llàstima per al país i és una llàstima per a l'espai progressista de Catalunya.

Senyor Tarradas, acabo amb vostè. Feia vostè aquí un al·legat sobre la violència que pateixen els militants de la seva formació política i tot plegat. Miri, hi ha una diferència –moltes, però una de principal, sobretot, en el punt que ens ocupa– entre el seu partit i el nostre, i és que el nostre condemna tot tipus de violència; en canvi, vostès venen aquí a aquest Parlament, a aquest hemicicle i a aquest faristol a exercir la violència. Vostè, a l'últim Ple, va demanar deportar una diputada, una companya diputada d'aquest hemicicle. Amb quina barra ve vostè aquí a demanar respecte i a condemnar la violència?

La senyora Orriols hem vist com mirava als ulls de diputades gitanes d'aquest hemicicle parlant pestes sobre el seu poble. Senyora Orriols, amb quina barra ve vostè aquí a aquest hemicicle a parlar de violència? Estem veient com l'extrema dreta té la barra de venir aquí a atacar, a assenyalar i a vulnerar els drets de determinats col·lectius, mentre ve aquí a fer-se la víctima i a intentar temptar-nos a tots com si tinguéssim les mateixes qüestions que vostès. Facin un favor a la democràcia i mantinguin que els discursos d'odi tenen conseqüències d'odi, senyora Orriols. Això no és Twitter, aquí la rebatem per molt que a vostè no li agradi. *(Aplaudiments.)*

I ara sí, president, acabo. Li demano disculpes. I el posicionament d'aquest grup parlamentari és molt concret: davant d'una oposició que busca problemes a les solucions d'un govern –seguí, senyora diputada, que ara acabo, senyora Orriols, no es posi nerviosa– que busca solucions als problemes de la gent. Aquest és el nostre compromís per millorar la seguretat del país, per reconèixer la vocació i el mèrit dels servidors públics i, sobretot...

La vicepresidenta primera

Diputat, hauria d'acabar.

Christian Soriano García

...i més important, per correspondre a la confiança que els catalans i les catalanes ens van donar fa dos anys.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Diputada, per què em demana la paraula?

Sílvia Orriols Serra

Al·lusions.

La vicepresidenta primera

En aquest cas hi ha al·lusions com es donen durant tot el debat en matèria ideològica. (*Remor de veus.*) Hi ha hagut... –si us plau, diputats– al·lusions en matèria ideològica, s'han contraposat diferents propostes. I, per tant, no hi ha una al·lusió directa, sinó que hi ha una al·lusió al debat que s'ha produït aquí. Vostè ha disposat del mateix temps, dels mateixos minuts que n'ha disposat la resta. Per tant, seguim. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Xavier Pellicer i Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; bona tarda de nou. Per pronunciar-me sobre les esmenes. Permetin-me que primer de tot comenci agraint la tasca que han fet, especialment a la Sònia Martínez, diputada de Junts, i a l'Andrés Garcia, dels Comuns. Penso que hem tingut un èxit del cent per cent en la transacció i la incorporació d'esmenes, que era la voluntat d'aquesta moció, que pensàvem que havia d'anar molt més enllà de la nostra posició i que responia, per tant, a la necessitat de marcar aquest punt i a part, de que hi hagués un abans i un després i de que, amb una disculpa quasi obligada quan t'enganxin, tot això no es saldés sense cap més tipus de conseqüència, més enllà de tirar responsabilitats cap a baix i parlar de futures modificacions que no arriben mai.

Per altra banda, hem sentit que el senyor Villagrasa, el 2007, deia que estava preocupat pels *escraches* a la seu del PP –potser no seguia l'actualitat. El que sortia a tot el món no eren els *escraches* a la seu del PP; era com vostès pegaven a la gent per votar al nostre país, i això és el que sortia arreu del món.

Per altra banda, ha quedat clar que la senyora Orriols i Aliança Catalana el que fan, bàsicament, és defensar la infiltració de policies en les assemblees de docents i actuen contra els mestres, perquè és molt fàcil ser molt valents contra els de baix i no pas contra els de dalt, i això és la seva política.

I, finalment, miri, senyor Soriano, hem vist quin és el nivell d'autocrítica que ha fet el seu partit davant d'aquesta situació: zero –zero, zero. Segueix parlant d'acció operativa, fins i tot quan la consellera va parlar d'inèrcies, d'accions polítiques, i ben clares.

I l'únic «per si de cas» que s'ha produït aquí, el més greu, és, per si de cas, infiltrem mossos en col·lectius, a veure què passa; per si de cas, infiltrem mossos en una assemblea sindical que s'està organitzant i mobilitzant contra nosaltres mateixos; per si de cas, perseguim.

I no em vingui a donar lliçons de democràcia amb la llei mordassa. Quin era el seu compromís? El del seu partit? El del PSOE? Derogar-la. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I acabo. I què han fet? Mantenir-la i aplicar-la, vulnerant drets.

I, senyors dels Comuns, em sap molt greu, però els hi hem de dir: no hem vist cap autocrítica, i vostès, no votant a favor de destituir la consellera Parlon avui, estan avalant aquesta línia política del PSC, que és zero autocrítica i seguir reprimint la mobilització.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És evident que es donen al·lusions, s'ensenyen cartells, es fan al·lusions d'uns als altres i, per tant, aquí el dret d'al·lusions no correspon. Per tant, seguim. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció... *(Remor de veus.)* I el que també demano és respecte per la presidència, a qui li toca presidir el debat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda un cop substanciat el punt vint-i-vuitè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les actuacions en la prevenció i l'extinció d'incendis forestals

302-00249/15

A continuació passem al vint-i-setè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les actuacions de prevenció i extinció d'incendis forestals, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. I, per exposar-la, té la paraula per un temps de cinc minuts la diputada Laia Cañiguerol Olivé.

Laia Cañiguerol Olivé

Moltes gràcies, presidenta. Bona tarda, consellera, diputats, diputades, alcaldes i alcaldesses, experts en l'àmbit de la gestió forestal que avui ens acompanyeu, molt bona tarda i benvinguts. Agrair-vos que avui hagueu vingut al Parlament a assistir al debat d'aquesta moció, però sobretot agrair-vos la feina que feu cada dia.

Abans que cap portaveu ens ho retregui, demano disculpes per l'extensió de la moció, que alguns ja ho han fet. Però la veritat és que, tot i presentar-la com a Grup Parlamentari d'Esquerra, és una proposta treballada per moltíssima gent: alcaldes, alcaldesses, professionals del sector forestal, professionals del sector d'emergències, persones vinculades al sector agrícola i ramader, a la Fundació Pau Costa, que s'hi ha implicat moltíssim amb la formulació de propostes concretes, i aquí vull també agrair-ho especialment. I, per tant, tot i que hem fet un exercici de prioritització, la feïnada que hi ha per fer en aquest àmbit ha fet que ens quedés una moció col·laborativa un xic llarga.

Esquerra hem volgut posar en el centre del debat parlamentari la prevenció d'incendis i la gestió forestal. Per nosaltres és una qüestió prioritària, perquè per nosaltres és parlar també de model de país, d'equilibri territorial, de la possibilitat de guanyar-te la vida i de tenir bons serveis a qualsevol poble de Catalunya, tingui els habitants que tingui. Però, avui en dia, i tenint en compte la nova realitat, fruit del canvi climàtic, de l'augment de la massa forestal de les últimes dècades i de la falta de gestió forestal i l'acumulació de combustible, no és una qüestió només de model de país, sinó que és una qüestió de seguretat.

Els grans incendis del futur que en parlàvem fa uns anys ja són una realitat. I no n'hi ha prou amb fer tasques d'extinció quan tenim l'incendi; el que cal és evitar-los i reduir l'impacte un cop es produeixen. Avui, Catalunya té més d'un seixanta-cinc per cent de territori forestal, però només una petita part està gestionada activament, i això té conseqüències: boscos densos i continus, pèrdua del mosaic agroforestal, pistes forestals impracticables, urbanitzacions vulnerables i un sector primari que massa sovint sobreviu en lloc de poder-se desenvolupar.

Apagar incendis és arribar tard. La veritable política transformadora és actuar abans que el foc comenci. Per això avui plantegem propostes que han de contribuir a aquest canvi de paradigma, perquè no hi ha alternativa. I demanem als partits que contribueixin també a aquest canvi. De fet, els dinou punts que plantegem es podrien resumir en tres idees clau.

Primer, garantir la seguretat de manera immediata: revisar l'estat de les pistes forestals, garantir accessos per a emergències, netejar franges i punts crítics, identificar zones prioritàries, executar els eixos de confinament.

Segon, cal una estratègia de país i un finançament estable. Cal una estratègia nacional de país. No podem continuar abordant aquest repte només amb la campanya d'estiu o a batzegades, un cop es dona resposta a emergències puntuals que ja s'han produït. Necessitem una estratègia transversal i estable i coordinada: Generalitat, món local i sector forestal. I aquesta estratègia ha d'anar acompanyada de recursos. No es pot demanar gestió forestal sense finançament. Els experts fa anys que ho diuen: Catalunya necessita una inversió estructural al voltant de 200 milions d'euros anuals en gestió forestal i agroforestal. Perquè gestionar el bosc no és una despesa; és una inversió en seguretat, en biodiversitat i en resiliència climàtica.

I tres, estar al costat del món rural. Pagesos, ramaders i propietaris forestals són imprescindibles; sense ells no hi ha mosaic agroforestal i, sense mosaic, el risc d'incendi es dispara. Per això, proposem impulsar la ramaderia extensiva i la silvopastura com a eines de prevenció, crear mecanismes de pagament per aquests serveis ecosistèmics, facilitar l'accés als ajuts, reduir la burocràcia i donar suport tècnic real als petits propietaris i a les entitats forestals i als municipis rurals, perquè

molts ajuntaments no tenen la capacitat (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo, presidenta– ni per tramitar subvencions ni per executar actuacions bàsiques de prevenció. No els podem deixar sols. I, sobretot, necessitem ajuts estructurals i plurianuals i que tinguin en compte la grandària del municipi. El bosc no és un jardí, el bosc s'ha de gestionar. La gestió forestal sostenible és una eina imprescindible.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Ara, per defensar les esmenes presentades, té la paraula en primer lloc el Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar. I té la paraula la diputada Lúdia Ferré Ferré.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputats, diputades i la resta del públic que ens acompanyeu avui... A Terres de l'Ebre tenim encara molt present lo greu incendi forestal que vam patir a Paüls l'estiu passat i com de prop vam fregar una tragèdia mediambiental al parc natural dels Ports. Tot això per no parlar de la pèrdua d'una vida humana. Aquell incendi mos va enfrontar de la pitjor manera possible al fet que els grans incendis forestals ja són un risc estructural creixent, i revertir aquesta situació depèn en bona mesura de les decisions que prenem com a país.

Per això, la resposta al repte, que és immens, ha de ser transversal, estructural i sostinguda en el temps. És cabdal parlar de gestió forestal sostenible, de gestió agroforestal activa i dinamització del món rural per garantir el futur dels nostres boscos, preservar la biodiversitat i reforçar el teixit econòmic i social del territori. En aquesta línia, el Govern ja ha fet un pas endavant amb la nova estratègia de gestió forestal sostenible de Catalunya, on es fixen les bases per reforçar la prevenció dels grans incendis forestals, adaptar els boscos al canvi climàtic i impulsar la bioeconomia, amb un increment addicional de 36,8 milions d'euros d'inversió orientats a la prevenció i a la consolidació del sector forestal.

Esta nova estratègia se desplega a partir de tres nivells d'inversió que responen al diagnòstic compartit de la moció i que, molt telemàticament, són: primer, protecció

de nuclis habitats; segon, gestió estratègica de massissos forestals, i tercer, la definició de catorze eixos

Fitxer 26

de confinament d'incendis, que són una autèntica infraestructura estratègica de prevenció i que permetrien la protecció de més de 872.550 persones. Aquesta moció proposa una estratègia nacional i transversal de gestió de risc d'incendis i vull remarcar que aquesta és exactament la direcció en què s'està treballant, coordinant diversos departaments i el món local al voltant de l'estratègia de la gestió forestal. Per tant, allò que el punt 7 formula com un mandat, el Govern ho està convertint en una forma d'arquitectura estable i de planificació i finançament.

Al costat d'aquesta estratègia forestal, el Govern desplega altres instruments, que també recull la moció i que nosaltres li donem ple suport. El Pla Bombers 2030, la nova estratègia de Protecció Civil, el decret llei de càmpings i el pla de cremes controlades que, per exemple, al Pirineu ha permès recuperar cent hectàrees de pastura. Una altra idea central és la necessitat de reforçar el món local, sobretot els municipis petits i rurals, que sovint tenen més obligacions que capacitat tècnica o administrativa. El Departament d'Agricultura ja està treballant perquè aquestes oficines comarcals actuïn com una xarxa territorial consolidada de suport al món rural. I l'objectiu és clar: menys burocràcia, més acompanyament i més capacitat real per executar franges.

Vull també destacar el paper del sector primari, perquè reactivar el sector forestal, fer viable la gestió agroforestal, donar suport a la ramaderia extensiva, a la silvipastura és una peça clau de la política de prevenció. S'ha de professionalitzar i modernitzar el sector forestal, garantir el relleu generacional i s'ha de facilitar la mecanització dels treballs. En aquest context, en el punt 10 de la moció, que reclama un finançament, nosaltres ens abstindrem. No, perquè no estiguem d'acord amb el que vostès demanen, sinó perquè és econòmicament impossible. Això superaria aquests 200 milions, un 120% el pressupost que tenim destinat. Tant de bo poguésser, però de moment hem de ser realistes.

Un altre punt en què coincidim és en l'aposta per l'ús professional i segur del foc com a eina de gestió. Hem d'evitar el foc descontrolat i alhora aprofitar el foc prescrit i les cremes planificades per reduir combustible, millorar hàbitats[#] i reforçar la resiliència del territori. També vull posar l'accent en la cultura del risc, perquè la ciutadania, efectivament, no pot viure d'esquena el risc, i per aquest motiu també donem ple suport a les campanyes de prevenció que estan fent tant Bombers com Protecció Civil. Per tant, donarem un suport molt ampli a la moció. Els agraïm les esmenes que ens han acceptat i els punts que hem transaccionat.

I simplement permetin-me acabar amb un sentit record per als dos pagesos morts que hi va haver l'incendi de Torrefeta i Florejacs. I també per a l'Antonio Serrano, membre de l'EPAF de Granollers, que va morir a l'incendi de Paüls. I també sí que, finalment, un agraïment a tots els servidors públics i a totes les persones que actuen en aquestes situacions d'emergència, posant en risc la seua vida.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i té la paraula la diputada Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta. Honorable consellera. Vull també començar saludant les persones que ens acompanyen. Càrrecs electes, alcaldes, regidors i també professionals del sector que ens ocupa. Bé, nosaltres compartim la preocupació de fons d'aquesta moció. Compartim la necessitat de més gestió forestal, de recuperar el mosaic agroforestal, de reforçar el món rural –com no pot ser d'una altra manera–, de protegir les urbanitzacions vulnerables i de preparar-nos, en definitiva, davant d'uns grans incendis forestals que cada vegada són més sovintejats i seran més extrems.

Però també hem de dir una altra cosa molt important, i és que és difícil escoltar segons quines proclames d'Esquerra Republicana sense recordar o sense que ells recordin qui ha governat Catalunya durant els darrers anys. Perquè, és clar, totes aquestes mesures que vostès proposen les haurien pogut impulsar mentre estaven

governant. Perquè avui, senyora Cañigueral, ens parla de manca de gestió forestal, però qui governava Catalunya mentre els boscos s'anaven degradant? També ens parla de burocràcia excessiva, però qui ha construït aquesta maquinària administrativa lenta i moltes vegades ineficient? Doncs vostès, els seus governs, els governs d'Esquerra Republicana darrers a Catalunya. Reclamen també coordinació institucional. Però qui ha estat incapaç, durant molts anys, de liderar una estratègia transversal real? Doncs vostès, tots vostès, les esquerres, Esquerra Republicana.

Per tant, està molt bé que avui ens vingui a reclamar tot això, però la veritat és que Catalunya arriba tard en moltes polítiques de prevenció, també –també– per culpa de vostès. Miri, arribem tard en la neteja de franges, com abans s'ha dit; en el manteniment de pistes forestals; en la modernització de la planificació municipal. També arribem tard en el suport efectiu a la pagesia i al sector forestal. I això no és culpa del canvi climàtic, senyora Cañigueral; és conseqüència de decisions polítiques, de deixadesa i d'una visió excessivament ideològica del territori. Perquè els boscos es protegeixen amb gestió, amb inversió, amb activitat econòmica, amb ramaderia extensiva i amb aprofitament forestal.

I nosaltres apliquem una idea essencial, i és que els incendis no es poden afrontar únicament quan ja s'han declarat. La prevenció és evidentment molt important. I precisament, i precisament per això, cal reconèixer *tota* la gent que hi treballen cada dia. Com vostès diuen a la moció, bombers, ADF, agents rurals, Protecció Civil, pagesos, ramaders i ajuntaments; evidentment, faltaria més. Però també cal dir la veritat que vostès amaguen o no volen dir; sembla que és pecat original per vostès. I és aquí, justament, on hem presentat l'esmena del Partit Popular, per reconèixer i agrair també –també– a part de tot el que vostès demanen, agrair també la tasca que fan totes les policies locals i també l'UME, també l'UME i la Guàrdia Civil. Miri, és molt important agrair i recordar el paper que ells han fet.

Per exemple, l'any 2022, sota un govern d'Esquerra Republicana, conseller d'Interior..., miri, aquí el té, al seu costat, eh? Doncs escolti'm, durant els greus incendis d'Artesa de Segre i de Castellar de la Ribera, la Generalitat, conseller d'Interior, van requerir la intervenció de l'UME. Van requerir la intervenció de l'UME. Més de 300 efectius van treballar sobre el terreny amb desenes de vehicles d'extinció

coordinats –coordinats, com no pot ser d'una altra manera– amb els nostres bombers. Aquells dies no vam escoltar Esquerra Republicana rebutjant l'ajuda de l'UME. Al contrari, perquè els necessitàvem.

Per tant –per tant–, el que està bé està bé. I és que vostès fessin un agraïment també a l'UME. (*Aplaudiments.*) El Partit Popular hem presentat aquesta esmena que vostès no han volgut acceptar. No volen donar les gràcies a la Guàrdia Civil, no volen donar les gràcies a l'UME, però quan els necessiten, quan els han necessitat, allà ha estat l'UME, aquí ha estat l'UME, ajudant les nostres policies i els nostres bombers. I, per tant, escolti'm, davant d'un incendi forestal, com li deia, no hi ha administracions de primera i de segona. Hi ha serveis públics que han de treballar conjuntament, tots ells. I, per tant, com deia el meu pare, «*es de bien nacido ser agradecido*», i vostès el que haurien d'haver fet *també* és donar les gràcies i fer un reconeixement a totes les policies locals i també a la Guàrdia Civil i també a l'UME.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula el diputat Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda. Diputats, diputades, consellera, alcaldes i regidors, regidores que ens acompanyen en aquest acte. Bé, gràcies, diputada Cañigueral, per portar aquest tema aquí en el Ple del Parlament. Gràcies també per la negociació de les esmenes que hem presentat. I bé, en tot cas, també cal recordar necessàriament que aquesta moció arriba, però fa unes setmanes també es va defensar la moció 17615. En aquest cas, per part de la nostra diputada Irene Negre, que també anava una mica en el mateix camí. Posar en valor la necessària política forestal al nostre país com una manera no d'extingir, sinó de prevenir els incendis. I, per tant, hem de fer-ne necessàriament referència.

Era una moció que demanava precisament el desenvolupament agrari i forestal del medi, amb propostes justament de millorar la gestió dels boscos i l'execució de mesures estructurals. En aquella moció, de fet, ho reconeixem amb l'esmena en el

punt 15 de la moció d'avui, es demanava la política forestal més ambiciosa, a partir de l'experiència dels anys anteriors i posant també en relleu el fet que el canvi climàtic ens està portant el que se'n diuen els incendis de cinquena i sisena generació, com s'ha esmentat i com també fa uns dies la consellera exposava també a la comissió i també aquí en el Ple del Parlament.

A Catalunya serà imprescindible desplegar una gestió forestal real, i això no només per posar en valor l'activitat en la bioeconomia, sinó també per adaptar els boscos al canvi climàtic i, sobretot, per reduir els riscos d'incendis. Nosaltres també defensem que és millor tot allò que s'inverteix, aquell euro invertit en prevenció que no pas els dos que s'hauran d'invertir després en extinció. I la prevenció requereix gestió i requereix més recursos, que ja hi arribarem també, com diu la moció. En la moció també es desplegava que no s'estava desenvolupant amb prou agilitat una política de gestió forestal sostenible davant el nou escenari de canvi climàtic i que els boscos, a més a més, els boscos mediterranis, necessiten una gestió activa per reduir el seu risc. I deia la diputada Negre que, si no gestionem els boscos avui, els incendis ho faran demà i ho faran sense contemplacions.

La gestió forestal és imprescindible, com dèiem, per prevenir i per reduir el risc climàtic. Actualment, diuen, més de la meitat dels boscos catalans no tenen cap tipus de gestió. La rendibilitat dels boscos fa que qualsevol acció sigui insuficient. Necessita el suport públic, tant si són boscos públics com si són boscos de propietat privada, com és la majoria dels boscos del nostre país. I, per tant, el que hi havia previst en el pressupost prorrogat del 25 i, d'entrada, amb el que vam veure en el pressupost de l'any 26 que va entrar al febrer, creiem que era insuficient. No sé demà, si realment arriba aquest pressupost nou aquí en el Parlament, veurem si realment, des de la conselleria, tant d'Interior com d'Agricultura, s'ha aconseguit posar més diners per a l'execució de la política forestal, que a la vegada són diners, com dèiem, que evitaran diners amb l'extinció d'incendis demà.

Per tant, hem d'insistir en aquest tema. Catalunya disposa d'un volum molt important de fusta, que està infrautilitzada com un recurs econòmic, industrial, artesanal i que, per tant, pensem que aquesta sí que podria ser una política important de prevenció. Posar en valor tota l'economia verda, la bioeconomia, mobilitzant adequadament tota

l'activitat forestal. Avui aquesta moció d'ERC enfoca en el mateix sentit i també ens recorda que l'any 25, al gener, es va fer un ple monogràfic especial sobre emergències i que alguns dels punts que es van votar, amb un ampli consens per part d'aquest Parlament, el seu desplegament és lent. Sí que s'han anunciat mesures, aquestes darreres setmanes algunes, en el sentit de fer aquests mosaics forestals o de renovar algun parc de bombers i material dels bombers. També l'anunci d'incorporar nous efectius. Però hi ha molts temes que encara no s'han posat en marxa i, per tant, aquesta moció d'avui també ens ho recorda.

També recordem que fa poques setmanes es va aprovar un projecte de llei de mesures urgents de suport al sector agrari i forestal, en el qual es va modificar la normativa per eliminar càrregues de manteniment excessives sobre els propietaris privats, substituint el que en deien «deure de conservació» per un model basat en el deure de col·laboració amb l'administració, que creiem que és el que s'ha de fer. La col·laboració publicoprivada enfocada a la millora dels boscos i la gestió forestal.

També aquestes setmanes passades hem vist un fenomen també al Ripollès. Vostè va estar a Campelles. Jo vaig estar a Camprodon i a Molló. En aquest sentit, els boscos, com per exemple el de Vilallonga de Ter, a Sant Bernabé; Campelles, Molló, Camprodon, es van convertir en centenars d'arbres tombats, gairebé milers d'arbres tombats i, per tant, això també posa sobre la taula que els petits ajuntaments ni els propietaris no són capaços ells sols de fer front a situacions que ens venen derivades del canvi climàtic.

Per tant, en aquesta moció es demanen 200 milions. No sabem si són suficients o no, però, en tot cas (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), demà veurem si el Govern ha estat valent per introduir aquest increment de recursos per a la política de prevenció, que de ben segur seran estalviats en la política d'extinció.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula en primer lloc, per part del Grup Parlamentari de VOX, el diputat Rafael Villafranca Mercé.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, alcaldes, regidors.

Los pueblos del campo se abandonan y, donde antes, con mucho sudor y poca rentabilidad, se cultivaba, ahora se extiende el monte joven, donde el bosque avanza y crece. Los agricultores, que son los guardianes de nuestros bosques, van desapareciendo. El éxodo rural está estrechamente vinculado con la nueva era

Fitxer 27

de incendios forestales. Quién nos lo iba a decir, toda la vida escuchando aquello de que los bosques se extinguen y desaparecen para descubrir que en Cataluña alcanzan superficie récord y que tendremos que retroceder siglos para encontrar una superficie similar a la actual. Catalunya tiene alrededor de un sesenta por ciento de superficie forestal y sigue creciendo.

¿Saben la historia de la ardilla que podría cruzar la península Ibérica de norte a sur saltando de rama en rama sin tocar el suelo? Pues bien, se discute si lo dijo el geógrafo de la Grecia clásica Estrabón o Heródoto, o tal vez fue romano Plinio el Viejo.

Pero mientras nuestra simpática ardilla salta de rama en rama, ustedes, los de Esquerra, van a salto de mata, porque con esta moción demuestran zozobra climática como buenos administradores del miedo que son, improvisación y falta de concreción y claridad al no tener un modelo definido de política forestal.

Reclaman constantemente más competencias y, por supuesto, más dinero. Pero cuando el Gobierno central propone herramientas concretas como la Agencia Estatal de Protección Civil para coordinar emergencias que superan el ámbito autonómico, las rechazan de inmediato. Como también aceptaron a regañadientes, una vez ya desbordados, la intervención de la UME, Unidad Militar de Emergencias, especialista en extinción de incendios, a las cuales, no obstante, movidos por su sectarismo, en esta moción excluyen de esta larga lista de apoyos y reconocimientos que se recoge en la misma.

La superficie forestal queda amenazada por los incendios, algunos de ellos devastadores o que se cobraron vidas humanas como el de Horta de Sant Joan, donde fallecieron con cinco bomberos abandonados a su suerte por el ...Govern del tripartit..., del cual formaba parte Esquerra Republicana, con una comisión de investigación de vergüenza y donde se demostró la realidad del principio de Peter, el ascenso –en este caso, al poder– hasta alcanzar el máximo nivel de incompetencia. *(Alguns aplaudiments.)*

El fuego es un elemento natural necesario en nuestro sistema para la regeneración de los bosques. Sin embargo, tras los terribles incendios, el fuego ha dejado de ser un elemento que modela al paisaje para convertirse en una terrible amenaza que arrasa vida y biodiversidad, elimina fauna y flora y destruye nuestros mejores paisajes.

Evitar el abandono del mundo rural y mantener el mosaico agroforestal es la clave para luchar contra estos devastadores incendios. Tras el pasado verano con megaincendios como el de Paüls en el Baix Ebre o el de Florejacs en la Segarra, es necesario invertir más dinero en medidas de prevención, ya que lo esencial es anticiparse para que no se originen estos incendios, actuar sobre las causas, tanto las que originan los incendios como las que lo propagan.

Causas como el incremento de la superficie forestal por el abandono del medio rural, falta de pastoreo, silvopastura y ganado excesivo que limpia los montes, aumento, temperaturas y sequías, falta de limpieza en nuestros bosques, urbanizaciones en zonas forestales o deficiente contratación de bomberos, agentes rurales y personal de prevención de incendios.

Los incendios no se apagan en verano, se apagan durante todo el año. Y ustedes, con esta moción, pretenden darnos lecciones de eficiencia, predica gestión forestal activa, pero los hechos son tozudos. Cataluña, con competencias exclusivas y bajo gobiernos en los cuales Esquerra ha tenido responsabilidad directa durante muchos años, ha sido de las comunidades que menos ha invertido en materia de gestión y prevención de incendios.

La gestión forestal integral para garantizar la eficacia en materia de prevención de incendios requiere de una mejor coordinación entre los diferentes niveles del Estado.

Pero Esquerra, que demuestra pasión declarada por otras cosas, se olvida que ni el fuego ni los bosques entienden de fronteras ni de banderas.

A diferencia de ustedes, donde el sectarismo navega en las tinieblas interiores vetando siempre nuestras propuestas, tanto se presenten en plenos como en comisiones, en VOX hacemos prevalecer el interés general. Y por esto en esta moción votaremos en favor de muchos de sus puntos. Y es que, *...diputats d'Esquerra...*, frente a tanta emoción soberanista y separatista, vale recordar a Platón: «Ante las pasiones, la razón».

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Diputades, diputats. Des de Comuns compartim el punt de partida d'aquesta moció, els incendis forestals ja no poden ser entesos simplement com un fenomen puntual o estacional, sinó com una expressió d'un canvi estructural profund vinculat al canvi climàtic, a l'abandonament del territori i a un model de gestió del paisatge que acumula dèficits des de fa dècades.

Compartim, per tant, la idea central, no n'hi ha prou amb apagar focs, sinó que cal prevenir-los des del territori amb una gestió forestal de caràcter actiu i polítiques públiques transversals. I, per tant, reconeixem el paper absolutament imprescindible dels serveis d'emergència, dels Bombers, dels Agents Rurals, de les ADF, dels AOF, de Protecció Civil, del món local, molt destacadament –aprofito per fer una salutació als alcaldes i regidors i regidores que ens acompanyen avui.

I també al sector primari, que sostenen el sistema en condicions cada cop més complexes, com l'abandonament progressiu de terres agrícoles i ramaderes, fruit del retrocés del sector primari i d'unes polítiques agràries que no han preservat el mosaic agroforestal, amb més continuïtat forestal, més acumulació de combustible i, per tant, més risc de grans incendis.

Per tant, no és només un problema de gestió forestal, parlem de model de país. En aquest context, les polítiques de prevenció i d'extinció no poden limitar-se a

intervencions puntuals de franges, tales o dispositius d'extinció per necessaris que siguin, sinó que hem d'avançar cap a una gestió activa del paisatge, que sigui més ambiciosa i més innovadora, amb cremes prescrites i els anomenats cabals de foc com a instruments tècnics de reducció de càrrega de combustible i de gestió preventiva del comportament del foc en el territori, o projectes com els ramats de foc, vinculats a la ramaderia extensiva, i el pasturatge com a eina de reducció contínua de combustible vegetal, discontinuïtat del paisatge i reducció del risc de grans incendis.

Un canvi d'enfocament no menor que exigeix rigor tècnic, governança clara i una definició molt precisa de com s'executa i amb quins recursos se sosté. I aquí entrem en el punt central del debat. Perquè el Govern ha anunciat un pla d'actuació basat en grans intervencions de reducció de massa forestal per prevenir megaincendis, que planteja actuacions a gran escala sobre determinades zones del territori.

Per això, des de Comuns hem demanat la compareixença del director general de Boscos perquè el debat no és si cal o no actuar, el debat és com, amb quins criteris, amb quins recursos i amb quines garanties d'execució real, que pensem que és la línia correcta en què incideix, precisament, aquesta moció.

I això ens porta a una altra qüestió, compartim la necessitat de reforçar planificació, coordinació institucional i capacitat tècnica dels municipis, especialment els petits municipis i els municipis de l'àmbit rural.

Ara bé, dit això, creiem que la moció també evidencia alguna tensió sobre com s'ha d'articular aquesta corresponsabilitat. Perquè quan parlem de prevenció no parlem només de voluntat política, que també, o de declaracions d'intencions, sinó de responsabilitats jurídiques, econòmiques i operatives concretes. I és aquí on volem posar un accent crític.

La moció avança en la bona direcció quan reforça aquest suport tècnic als municipis o planteja la necessitat d'execució real de franges i actuacions de prevenció, però aquest plantejament coexisteix amb un esquema que Comuns vam qüestionar al debat de la llei de mesures urgents agràries i forestals, precisament en sentit oposat al que ha plantejat el diputat Munell.

En el debat sobre responsabilitat dels propietaris en el manteniment de les franges de protecció i la gestió de la vegetació en zones d'interfície urbana forestal, Comuns defensava amb una lògica clara, obligació dels grans propietaris amb possibilitat d'execució subsidiària de l'Administració quan no es compleix. És a dir, un model de responsabilitat real i exigible que considerem necessari per a una prevenció d'incendis eficaç que no depengui d'incentius econòmics que l'inhabilitarien davant d'un risc de caràcter estructural.

En canvi, Esquerra Republicana al debat legislatiu defensava el contrari i ara, quan l'obligació ja no és dels propietaris, sinó de la mateixa Administració, defensa una execució subsidiària que caldria exigir-li a la mateixa Administració. D'aquí aquest element crític que situava.

Finalment, volem posar en valor la necessitat de garantir corredors biològics i la coherència ecològica del territori, perquè la gestió del risc d'incendis no es pot desconnectar ni de la biodiversitat ni de la connectivitat dels ecosistemes. No estem parlant només de reduir combustible, sinó d'ordenar el territori en el seu conjunt.

Per tant, el posicionament és clar, compartim la moció, compartim el diagnòstic de fons, però insistim en tres elements de caràcter imprescindible: concreció en l'execució real de les polítiques, definició clara de responsabilitats i obligacions i, per últim, coherència entre política forestal, política agrària i política ambiental.

Cal entomar el repte, però aquest no consisteix només en un bon diagnòstic, sinó en garantir que el país té capacitat real d'actuar de manera sostinguda i efectiva sobre el territori. Votarem favorablement a la proposta de moció.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I per posicionar el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Consellera, diputats, diputades, públic assistent. Bé, aquesta proposta que ens presenta Esquerra Republicana, ja avançar que hi votarem a favor, doncs,

compartim tant la part, diguéssim, que és més de constatacions o vetllar o manifestar com la part que és més propositiva.

Ho compartim perquè, de fet, el que ens exposen és la realitat que pateix aquest país. És evident que ens cal una gestió forestal sostenible i més davant dels greus efectes del canvi climàtic que patim i encara patirem de manera molt més greu en els propers anys i així ho indiquen tots els estudis científics. Per tant, sí que hem de començar a treballar i a prendre'ns seriosament aquesta tasca per garantir que el país no se'ns cremi d'un dia per l'altre i d'una manera espectacular que, per sort, encara mai no hem vist.

Per tant, aquí sí que cal tenir en compte tots aquests factors de risc, factors que aquí, més enllà del canvi climàtic, també hem de parlar clar, les polítiques que s'han fet en les darreres dècades en el món rural i en la pagesia han estat totalment perjudicials i també ens han conduït a aquesta situació actual. I després, quan vas sumant aquests factors diferents, es produeix aquest polvorí en què ara s'ha convertit una part de Catalunya.

I aquí també cal que assenyalem aquestes males polítiques que han afavorit l'abandonament rural, i no només l'abandonament rural, sinó que el sector primari s'hagi vist reduït d'una manera exponencial any rere any. De fet, les dades del mateix Departament ens indiquen que a l'any encara ara estem perdent entre set mil i vuit mil hectàrees de sòl que es treballava pel sector primari i que en els darrers cinc anys es parla d'unes 35.000 hectàrees. I això son moltes hectàrees.

Sí que és veritat que en el punt 13 ens parlen i ens proposen d'impulsar, a través de l'administració més local, els ajuntaments, també la supramunicipal, aquestes terres agrícoles i forestals abandonades. Però aquí hem de tenir en compte per què s'abandonen, perquè normalment sí que és veritat que, tot i que queda poc pagesia, s'abandonen les terres menys productives. Si són productives i se'n pot treure un rendiment econòmic encara, les sol agafar un altre pagès o pagesa i no queden abandonades, de la mateixa manera que en queden d'altres que no serveixen absolutament per a res.

Per tant, aquí hem de treballar perquè no s'abandoni més terreny forestal també. És a dir, hem d'evitar que cada any aquestes hectàrees també passin a ampliar encara

més aquest desastre. Però ahora vostès ens proposen, i hi estem d'acord, eh?, no els hi direm pas que no, de fet, de recuperar-les o, d'alguna manera, promoure-hi activitat, etcètera. Hi estem totalment d'acord.

Però en aquestes menys productives, que segurament serà molt difícil recuperar, perquè si no són productives ni generen cap tipus de benefici, difícilment algú n'assumirà la gestió. Doncs, aquí és on hauria d'entrar el famós Plater, és a dir, en aquests centenars i milers d'hectàrees abandonades els darrers anys, que són zero productives, per això han quedat abandonades, doncs, aquí hauria d'entrar el Plater com a zona prioritària, repartides a tot el territori.

És veritat que aquestes hectàrees no són repartides homogèniament per tot el territori perquè, per exemple, en els darrers cinc anys vint mil d'aquestes hectàrees estan al Camp de Tarragona i no els hi posarem tot el Plater a Tarragona, sinó que s'ha de fer de manera distribuïda.

Però bé, que sí, que hem de posar-nos a treballar amb aquestes propostes que ens presenten i d'altres que puguem pensar per

Fitxer 28

tractar aquest tema.

També aquí, quan parlem del punt 3, del suport i reconeixement a les persones. També trobem molt adient aquesta incorporació que han fet, que no només reconeixement, sinó que això es tradueixi en mesures efectives, perquè aquí també s'ha d'apuntar que parcs de bombers com el de la Vall d'Aro han estat denunciant durant anys el seu estat lamentable, que l'edifici no compleix la normativa, que tenen humitats, plagues de rates, etcètera, i això ho trobem no només en aquest que he mencionat, sinó en molts altres del país.

Per tant, aquí també cal no només aplaudir, sinó invertir en aquestes infraestructures, en aquests treballadors i treballadores que també fan la seva funció quan hi ha incendis. I, per desgràcia, se'ls ha aplaudit molt, però les condicions en què treballen encara avui són lamentables.

Però per exemple, aquests, i acabo, el parc de bombers de la Vall d'Aro, per sort, sembla que ara el nou Govern diu que el 2030, anat bé, els hi faran el nou parc. Això no pot ser. És a dir, si volem que treballin en condicions, els problemes s'han de solucionar avui i no demà.

Gràcies.

El president

Finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Bé, com que se m'ha denegat il·legítimament el dret d'al·lusions, aprofito l'inici de la meva intervenció per comentar-li al senyor...

El president

Senyora Orriols, si us plau. Pot estar d'acord o no estar d'acord amb les decisions de la Mesa. Il·legítimament no. Hi pot estar d'acord o no. La Mesa, la vicepresidenta ha pres la decisió coherent amb allò que diu el Reglament i la pràctica parlamentària. Pot continuar.

Sílvia Orriols Serra

Doncs aquesta mateixa coherència no la manté quan qui demana dret d'al·lusions són altres formacions polítiques, i, si vol, li puc fer avinents gravacions d'intervencions d'altres diputats en què sí que s'ha donat dret d'al·lusions, i sense haver-lo citat amb nom i cognom, com sí que ha passat amb mi. Per tant, si no existeix neutralitat en aquesta Mesa, s'ha de poder denunciar des d'aquest faristol.

El president

Senyora Orriols, no entrarem ara en un debat entre vostè i jo. La Mesa té uns criteris. Aquests són els criteris que defensem de manera coherent. Pot continuar.

Sílvia Orriols Serra

Són uns criteris absolutament subjectius.

El president

Hi insisteixo, no entri en debat amb la presidència. Té el torn de paraula. Utilitzi-la adequadament.

Sílvia Orriols Serra

Voler abolir la prova del mocador no és dir pestes del poble gitano, com ha insinuat fa un moment el PSOE. Es defensar els drets de les gitanes, que és quelcom que hauria de fer qualsevol formació que es vindi progressista i feminista.

El bosc català no crema per manca d'emocions. Crema per falta de mesures i per la hipocresia dels qui van tenir el poder i no van aplicar-les. Vinc de Ripoll, d'un municipi envoltat de boscos, d'una comarca on la gent és temerosa del foc; on les administracions locals no tenen tècnics per redactar plans de prevenció; on no es disposa de finançament per netejar les franges i on les ADFs, amb penes i treballs, fan la feina que no fan vostès.

Encerten en el diagnòstic, fins i tot en algunes mesures que enumeren, però no van corregir res del que avui denunciem quan en tenien oportunitat. Des de l'oposició semblen prou resolutius. Quin greu que no ho siguin quan governen.

Quan la pagesia se'n va, el bosc ve. Quan desapareixen les pastures, el sotabosc avança. Quan es despobla el món rural, ningú ja no talla, ningú ja no crema, ningú ja no manté, i el bosc s'espesseix. Només un terç dels boscos gaudeixen de la gestió forestal recomanable. La resta, combustible en espera.

El setanta-cinc per cent del bosc català és en mans privades. Mig milió de propietaris amb finques petites, sense infraestructures, sense camins en condicions, sense cap incentiu que els empenyi a gestionar la propietat.

Les ajudes de la Generalitat per a gestió de boscos privats: un milió d'euros de dotació anual. Sol·licituds presentades: 17 milions d'euros. La demanda multiplica per disset la seva oferta. Els propietaris no gestionen i el bosc en passa via.

Més del cinquanta per cent dels municipis obligats a tenir pla de prevenció d'incendis no el tenen. No per mala fe, no per deixadesa; per falta de tècnics, de recursos de finançament. Les administracions superiors els han deixat a l'estacada.

L'any 2022, el congrés espanyol va votar un reial decret que centralitzava la gestió d'emergències i imposava per sobre del Servei Meteorològic de Catalunya l'AEMET.

Fins llavors, el pla Infocat s'activava des del CECAT amb criteris del Servei Català. Els Agents Rurals i els Bombers de la Generalitat, un sistema propi i eficaç calibrat per al nostre territori.

Però des del 2022, el risc d'incendi el fixa Madrid. Una agència que no té present el Meteocat, que no coneix el nostre territori i que no sap com bufen els vents aquí. Fins i tot la coordinació transfronterera amb França, la coordinació operativa amb Aragó i amb el País Valencià, quan hi ha incendis que travessen límits administratius, passa per Madrid.

El PSC va votar a favor. ERC es va abstenir. La seva abstenció, condicionada a promeses verbals d'aquelles a les que ens té tan avesats el PSOE respecte al marc competencial català, va permetre que el decret prosperés. Avui, des de l'oposició i sense haver aconseguit cap competència d'aquelles que els havien promès a canvi de l'abstenció, presenten una moció demanant millors eines de coordinació i prevenció d'incendis. Se'n riuen dels catalans o és que de debò ens veuen desmemoriats?

Amb en Pere Aragonès a la presidència, Esquerra va destinar 72 milions al pla de prevenció d'incendis en una legislatura, quatre anys. Ara demanen 200 milions anuals, onze vegades més del que vostès van estar disposats a invertir-hi. Sota el seu mal govern, nou de cada deu euros destinats a despesa contra incendis s'assignaven a l'extinció, i només un de cada deu a la prevenció.

És com si en una societat obesa, en comptes d'invertir en nutrició i exercici, s'invertís en més quiròfans per fer *bypassos* gàstrics. Votarem favorablement a molts punts de la moció, encara que la presentin vostès. I ho farem per la pagesia; ho farem pels voluntaris de les ADFs; ho farem pels silvicultors que esperen pacientment llicències mentre al sotabosc s'acumula; ho farem pels batlles dels petits municipis que no tenen tècnics ni diners per posar fil a l'agulla; pels ramaders extensius que mantenen pastures i redueixen riscos sense que ningú els doni ni tan sols les gràcies; pels propietaris forestals que demanen ajuda i no la reben; per tots aquells actors que salvaguarden el país mentre els partits polítics amunteguen plans, taules, estratègies, observatoris i mocions que mai no s'executen.

El president

I, en darrer terme, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Laia Cañigueral i Olivé.

Laia Cañigueral Olivé

Moltes gràcies, president. Agrair, en primer lloc, les esmenes de Junts i del PSC, i la voluntat d'arribar a enteses. També agrair a Comuns i a la CUP, perquè tot i que hem destacat petites diferències, crec que compartim la necessitat d'actuar amb fermesa.

La millor prevenció d'incendis és assegurar que viure en el món rural no sigui resistir, sinó tenir futur. Aquesta és la millor política de prevenció d'incendis, i que és invertir en seguretat.

Per això instem, i en feien referència també altres diputats, a que es convoqui aquesta taula d'emergències aprovada per aquest Parlament, perquè cal definir una estratègia compartida entre la majoria de partits polítics, perquè cal una inversió sostinguda i perquè cal que aquesta estratègia la compartim, com a mínim, amb la majoria de partits que hem sortit aquí i hem proposat qüestions concretes. Perquè ha de durar en el temps. No pot ser que quan hi hagi un canvi de govern, canviï aquesta estratègia.

I responent coses concretes que s'han dit. Sobre el Govern republicà. El Govern republicà vàrem multiplicar per tres, vàrem portar tres anys aquesta competència. Si ens donen trenta, els hi asseguro que no reconeixeran el país.

Aquí, més coses. Sobre la UME i la Guàrdia Civil. Només faltaria que no vinguessin a intervenir quan tenim una emergència en el nostre país i se'ls hi reclamin. Ens donen els 22.000 milions d'euros que es queden cada any a l'Estat i els hi asseguro que no els molestarem mai més. També, per cert, també venen a col·laborar els bombers francesos i aquests no els paguem.

I a Aliança, que tinc deu minuts, dir-li que aquesta modificació..., ai, deu segons, dir-li que aquesta modificació del 2022 està mal informada, perquè sí que qui fa la previsió és el Meteocat i la Direcció General de Boscos.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 28 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el mercat de treball

302-00250/15

I el punt 28 de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el mercat de treball, i és presentada pel Grup Parlamentari de Junts. I, per fer-ne l'exposició, té la paraula la diputada senyora Maria Àngels Planas i Crous.

M. Àngels Planas i Crous

Bé. moltes gràcies, president. Molt bona tarda a tothom. Dos anys. Catalunya ha passat en dos anys d'una etapa de creixement de l'ocupació i reducció de l'atur a un escenari preocupant de clara desacceleració. En aquest estadi d'alentiment, les dades són molt contundents. S'ha tornat a superar un deu per cent de l'atur, segons les dades de l'EPA. Estem parlant de 435.000 catalans sense feina, 84.000 aturats que fa més de tres mesos, i una destrucció de 46.000 llocs de treball. Catalunya lidera l'augment de l'atur i la destrucció de l'ocupació, mentre que Espanya continua creant feina.

I això passa amb un Govern del Partit Socialista, amb un conseller Sàmper al capdavant de les polítiques econòmiques laborals. Catalunya ha estat sempre la locomotora econòmica de l'Estat. perquè és el que creava més ocupació, el que atreia més activitat i el que liderava el dinamisme econòmic. I ara, en canvi, les dades evidencien aquesta pèrdua de pistonada molt preocupant.

I això no és que ho diguem es de Junts; això ho diuen les dades, alerten els sindicats, també els agents econòmics i empresarials. Tothom s'adona de l'evident pèrdua d'atracció del mercat català. I què passa a les comarques gironines? Miri, per posar un exemple. S'ha passat d'una taxa d'atur del sis al 12,5 per cent, més del doble. I això estem parlant en un any, i també amb un Govern socialista.

I miri, venen corbes, eh?, perquè EROs i més EROs. Nestlé, Nissan, Majorel, Ficosa, entre altres, han anunciat reduccions de plantilla que pràcticament afectaran a dos

mil treballadors. Això no es tracta d'un fet puntual. Es tracta d'un canvi de tendència. I davant d'això, què ofereix el Govern? Més burocràcia, més lentitud, unes polítiques actives d'ocupació que són absolutament desfasades. Cap anticipació.

El SOC, el Servei d'Ocupació de Catalunya, continua funcionant com feia, incapaç d'adaptar-se als canvis del mercat laboral, als nous reptes tecnològics i a les noves necessitats d'empreses i de treballadors. I el problema de fons és greu. Aquest Govern sempre arriba tard.

La funció d'un govern és avançar-se als problemes, detectar les tendències i actuar abans que les situacions esclatin, no esperar que el problema es cronifiqui i començar a improvisar mesures.

I, una vegada més, doncs, Junts fa la feina que no fa el Govern. Miri, se'n recorden vostès de la grip aviària? Vàrem advertir, vàrem fer propostes abans, doncs, que aquesta situació es complicés, i ara ho fem ara també amb el mercat laboral i amb l'edatisme.

Vam portar aquesta interpel·lació en el Parlament perquè ja veiem, doncs, que el mercat laboral s'afeblia, que les persones de més de cinquanta anys serien les primeres perjudicades. El col·lectiu de més de quaranta-cinc anys representa un cinquanta-vuit per cent de l'atur registrat. No tenim dades específiques de majors de cinquanta anys, que és el col·lectiu, doncs, més vulnerable.

Les dades són molt alarmants. Només en un any, l'atur de majors de cinquanta anys ha incrementat un trenta per cent. És l'edatisme laboral. Persones que estan preparades amb trajectòria, amb talent, són les primeres que són expulsades del mercat quan aquest mercat està tensionat, i això és injust, perquè són persones que després fa anys que han treballat, que han cotitzat, es troben amb les portes tancades. I també és un error econòmic colossal. Catalunya no es pot permetre desapropiar talent, experiència, coneixement en plena crisi demogràfica, i amb empreses que reclamen professionals qualificats.

Mentre altres països estan adaptant les seves polítiques laborals al repte de l'envelliment de la població, el Govern socialista continua sense lideratge ni tampoc cap estratègia.

D'aquí la necessitat d'aquesta moció, d'aquestes mesures concretes que hem proposat. Són tretze punts, en concret, programes específics de reincorporació de majors de cinquanta anys, formació adaptada a les necessitats empresarials, incentius fiscals, a la contractació i a l'emprenedoria sènior i programes de mentoratge intergeneracional, i també un pla específic per poder anticipar l'impacte de la intel·ligència artificial sobre el mercat laboral.

Ho hauria de fer el Govern. Hauria d'anticipar-se,

Fitxer 29

de planificar, donar respostes abans que els problemes es converteixin en estructurals.

Miri, a Catalunya el que necessita és que hi hagi un lideratge, una economia competitiva, unes polítiques modernes que tornin a situar el país al capdavant. I avui, doncs, malauradament, això no ho tenim. Tenim un govern que va sempre un pas enrere de la realitat.

Moltíssimes gràcies.

El president

Hi ha tres grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I en primer terme, per defensar-les i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

President, gràcies. Conseller, diputats, diputades, treballadors, treballadores de la casa, per tercer cop avui els saludo a tots vostès. Agraïxo a la diputada Planas que ens hagi portat aquesta moció. Sempre és un plaer parlar de temes de treball en aquest Parlament, però en efecte, també quan hem de... Aquesta moció va enfocada respecte a un col·lectiu que és el de majors..., diem els sèniors, però són majors de cinquanta-cinc anys i aquí és on tenim el primer problema. Aquí és on tenim el primer problema. El primer problema el tenim cap a..., que no tenim un recull de dades que sigui prou exhaustiu, perquè tenim dades a partir dels quaranta-cinc, tenim dades a

partir dels cinquanta-dos. Tenim dades sobretot a partir dels cinquanta-cinc. Aleshores, depèn de quina sigui la franja en què s'agafi, doncs surten uns percentatges o uns altres.

Després tenim una altra qüestió que també..., un altre element que també ens complica, diguem-ne, l'anàlisi de la situació real, que és que les dades, l'EPA, l'enquesta de població activa, s'ha de segregar amb dades a Catalunya, però és de caràcter estatal. I aleshores aquí tenim un problema d'avaluació i d'impacte estricta a Catalunya respecte a les dades de l'Estat. Per exemple, hi ha dades que diuen que el quaranta-tres per cent dels majors de cinquanta-cinc anys no troben feina en tot un any. Hi ha dades que ens diuen que el cinquanta-vuit per cent de treballadors majors de cinquanta-vuit anys són aturats de llarga durada. El cinquanta-vuit per cent dels majors de cinquanta-cinc anys són aturats de llarga durada.

Vostè ha donat una dada que és del deu per cent, la dada respecte dels majors de cinquanta-cinc anys. Vostè, potser la seva inclou els de cinquanta o cinquanta-dos i per això hi ha aquest *gap*, és del set i mig per cent. Però clar, és que el problema no és l'atur de majors de cinquanta-cinc anys, del 7,5 per cent, que si agafes la dada és una dada 7,5 per cent, entra en els paràmetres generals. El problema és les dificultats de reinserció. Els treballadors de més de cinquanta anys tenen problemes de reinserció laboral. La gran majoria no s'insereixen de nou mai al mercat laboral i, per tant, acaben sortint al mercat laboral i, per tant, acaben sortint de les dades oficials d'atur. Per tant, en realitat aquest percentatge és molt més elevat. L'únic que no està computat, perquè ja estan fora del mercat laboral.

A més, el cinquanta-dos per cent d'aquests treballadors, el cinquanta-dos per cent d'aquests treballadors són temporals. Això vol dir que no tenen estabilitat laboral i que tenen contractes que tenen una durada límit i, per tant, tornen de nou a formar part de la cua de l'atur. I, a més, són feines poc qualificades i de molt baixa remuneració, per tant, molt mal retribuïdes. És evident que tenim un problema greu amb aquesta franja d'edat.

Primera, perquè no s'identifiquen adequadament, perquè molts ja estan fora del mercat laboral, i, segona, perquè els processos de formació i readequació laboral no funcionen, perquè estan a deu-quinze anys de la jubilació. Problema afegit, aquestes

persones que en els deu, quinze anys de jubilació treballen en feines precàries i de curta durada els acaba quedant una jubilació de pena. Per tant, no és una qüestió efectiva o que ens haguem de situar només en l'àmbit del mercat laboral, sinó que amb l'esperança de vida que, per sort, vivim molts més anys, les pensions que els queden són molt baixes. Per tant, els estàs condemnant a la precarietat fins al final i a la pobresa.

Per tant, és evident que calen polítiques estructurals que abordin aquesta problemàtica. De fet, el SOC té un pla, que és el pla d'acció per a majors de quaranta-cinc anys i aturats de llarga durada 2023-2026. Qui ha format part d'aquest pla s'ha reinserit en el cinquanta per cent dels casos. Suficient? No, encara hem d'avançar molt més. Per tant, primera feina que haurem de demanar des d'aquest Parlament, ja que acaba el 2026, és una avaluació de l'impacte d'aquest pla sobre el mercat de treball.

Més qüestions, la intel·ligència artificial i l'impacte que té sobre aquest col·lectiu. En aquest Parlament hem iniciat els treballs de la Comissió d'Estudi per l'impacte de la intel·ligència artificial sobre el mercat de treball i per tant, serà un dels elements a contrastar i a treballar. Però d'altra banda, també és cert que moltes de les feines que desenvolupen no estan afectades per la intel·ligència artificial, però haurem de veure quin és el seu impacte. Però aquí, en aquest Parlament, ja estem fent aquestes feines.

I, per acabar, simplement destacar que en les polítiques actives d'ocupació per a majors de cinquanta-cinc anys, en efecte, cal incorporar també mecanismes correctors per als que tinguin més de cinquanta i que no tot acaba en processos de prejubilacions quan hi ha expedients de regulació. Nissan ara mateix està –i vostè ho ha mencionat–, però Nissan –i acabo, president– Nissan ara mateix estan en un procés de regulació d'ocupació. La mitjana d'edat dels seus treballadors supera els cinquanta anys. Tenen una empresa molt a prop, que es diu Ebro. Què li passa a Ebro? Que no vol contractar majors de cinquanta anys, sinó que vol contractar a joves. Doncs precisament aquí la intervenció del govern i els mecanismes normatius que hauríem d'activar haurien d'assegurar que aquestes persones fossin reinserides precisament en aquelles feines que saben fer...

El president

Ha d'acabar, senyor diputat.

Jordi Albert i Caballero

...i que els han capacitat.

Gràcies.

El president

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Conchi Jiménez Cruz.

Conchi Jiménez Cruz

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades. Avui parlem del mercat de treball. Avui parlem del mercat de treball, però sobretot parlem de dignitat. Parlem de milers de persones que ja tenen una edat –o que tenim una edat– que després d'anys treballant, aixecant empreses, cuidant equips i fem avançar aquest país, massa sovint es troben amb una porta tancada només per una qüestió d'edat.

I aquí vull fer una menció, que també el diputat d'Esquerra ha fet, als treballadors de Nissan. Es plantejaven aquest matí aquest neguit que tenen per l'edat que tenen la gran majoria dels treballadors i, des del nostre Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar, tot el nostre recolzament i força a aquesta lluita tant amb els treballadors de Nissan com els de Ficosa, que també ens van reunir ahir.

Al nostre grup parlamentari, ho tenim clar. Catalunya no es pot permetre desapropiar el talent, l'experiència i el coneixement de tota una generació de treballadors i treballadores. La nostra mirada és clara. Una economia moderna no és la que expulsa els professionals sèniors, sinó la que els integra, els actualitza i els posa en valor. Per això compartim bona part de l'esperit d'aquesta moció. Pel que fa al punt sobre l'estratègia, la nova estratègia catalana contra l'edatisme laboral, Catalunya disposa d'un instrument específic vigent, el pla d'acció per a les persones en situació d'atur majors de quaranta-cinc anys i de llarga durada 2023-2026, com ha dit el diputat d'Esquerra, impulsat pel SOC. A partir del 2027, veiem bé que es pugui

començar a treballar la petició que es fa de la moció, consolidant, executant i avaluant els instruments que ja tenim en marxa.

La política útil també és evitar duplicar estructures i centrar els esforços en fer funcionar allò que ja tenim i millorar-lo. Programes específics de reincorporació laboral, com el que es posa en marxa aquest any, programa Treball i formació, adreçat específicament a persones de cinquanta-dos o més anys en situació d'atur. Això és important, perquè moltes vegades aquestes persones no necessiten només una oferta de feina. Necessiten orientació, actualització professional i acompanyament per tornar a entrar al mercat laboral amb garanties.

La transformació digital i la intel·ligència artificial estan canviant el mercat laboral i ningú pot quedar-se al marge. El pacte nacional per al talent digital i l'estratègia catalana IA 2030 ja van en aquesta direcció: reforçar la formació contínua, la requalificació professional i les competències digitals al llarg de tota la vida laboral. El Govern està incorporant noves especialitats formatives en IA i competències digitals. Per nosaltres, la tecnologia ha de servir per generar oportunitats. No volem desigualtats. La formació ha d'estar connectada amb la realitat productiva del país. La col·laboració entre administració, empreses, treballadors i treballadores és clau per millorar l'ocupabilitat i la competitivitat.

Sobre la transferència del coneixement i mentoratge intergeneracional, existeixen programes que afavoreixen aquesta transferència de coneixement, com la formació professional dual o els programes de joves en pràctiques. I també és cert que moltes vegades són les pròpies empreses les més interessades a preservar aquest coneixement intern, perquè és un factor de competitivitat. El que hem de fer és facilitar aquests espais de trobada entre experiència i talent jove.

Respecte a la part de contractació pública, la normativa de contractació pública obliga que els criteris d'adjudicació estiguin vinculats directament a l'objecte concret de cada contracte. No es poden establir contractes generals de manera indiscriminada, perquè vulneraríem principis d'igualtat, proporcionalitat i no-discriminació. I hem de respectar el marc legal. Per això en aquesta part de la moció discrepem una mica.

Ens sembla positiu abordar els prejudicis associats a l'edat en el mercat laboral, però considerem que l'espai adequat ha de ser al Consell de diàleg social. És allà on hi són representats els agents socials i econòmics i on es poden construir acords sòlids i viables. Les transformacions profundes del mercat laboral només funcionen si es fan en consens i corresponsabilitat. Les campanyes de sensibilització són necessàries, perquè l'edatisme laboral existeix. Iniciatives com la campanya Visibilitzant talent, que dona veu a persones majors de quaranta anys que han trobat feina, han tornat a trobar feina i mostra tot el que aporten, el que poden aportar, s'han de continuar impulsant. Necessitem canviar mirades i reivindicar que l'experiència i el talent no caduquen.

I per acabar, només dir-li a la diputada Planas de Junts que, bé, que moltes gràcies per les negociacions, però que aquest Govern sí que treballa i aquest Govern sí que té estratègia i lideratge. I res, per acabar, defensar el talent sènior no és només una qüestió laboral. És també una qüestió de justícia, dignitat i cohesió social.

Gràcies.

El president

I, en darrer terme, per presentar, per defensar les seves esmenes, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la diputada senyora Míriam Casanova i Domènech.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Conseller, diputats, diputades. Actualment el mercat de treball a Catalunya ha de fer front a grans reptes: la baixa productivitat per treballador, els baixos salaris, la manca de qualificació professional, l'absentisme laboral i la necessitat d'adaptació de les feines a les noves tecnologies d'automatització, robotització i intel·ligència artificial. A més, tot i que les dades agregades, nosaltres sí que considerem conseller que tant d'ocupació com d'atur registrat mostren un millor comportament respecte a anys anteriors, continuen sent greus les dificultats d'accés al mercat de treball, especialment per col·lectius vulnerables, com són les persones majors de cinquanta anys.

Des de fa dècades, per al personal sènior, coexisteixen dues realitats completament oposades: una alta estabilitat per als qui ja tenen feina, però una severa exclusió per als qui es queden a l'atur. A més, aquest col·lectiu pot patir discriminació, l'edatisme, en empreses que mostren reticències a contractar personal sènior a causa de prejudicis. Però també hi poden haver moltes altres raons de discriminació en l'àmbit laboral, tant o més greus que l'edat, com són el gènere, la maternitat, l'idioma, la raça, l'orientació sexual, les creences religioses, la ideologia política o, fins i tot, l'aspecte físic o de salut, i totes elles s'han de combatre.

Des del Partit Popular creiem en la cultura de l'avaluació de les polítiques públiques i, per això, abans de demanar una estratègia contra l'edatisme, nous programes de reinserció laboral, hem presentat una esmena per fer seguiment de l'actual pla d'acció per a persones en situació d'atur majors de quaranta-cinc anys i de llarga durada, del període 2023 al 26, per tal de donar a conèixer els resultats de les accions actuals per millorar l'ocupabilitat d'aquest col·lectiu

Fitxer 30

a Catalunya. De fet, tot i que ho hem reclamat en diverses propostes, tampoc s'ha presentat el seguiment del pla de transformació del SOC del 2024 ni l'avaluació del pla de desenvolupament de les polítiques d'ocupació de Catalunya 2023-2025, perquè la realitat és que estem davant d'un govern socialista que és opac i que està realment sobrepassat per les exigències d'Esquerra Republicana. Però també ens preguntem què van fer vostès en matèria d'ocupació, diputats i diputades de Junts, durant tants anys governant a la Generalitat. Van ser incapaços de resoldre el caos del SOC i van crear una renda garantida de ciutadania incompatible amb els ingressos del treball, desincentivant la reinserció laboral, i ara ho hem de solucionar.

Aquesta moció inclou un paquet de propostes que ja els diem que, en general, doncs compartim. Però voldria posar èmfasi sobre la necessitat de millorar la formació de les persones tant aturades com ocupades i amb independència de la seva edat. Perquè, a dia d'avui, el Govern de la Generalitat està a anys llum de donar resposta a les mancances de capital humà, ja que el noranta per cent de les empreses a Catalunya manifesta tenir dificultats per trobar talent.

Per això hem presentat dues esmenes més, per tal que els programes de formació s'elaborin en col·laboració directa amb les empreses demandants de treball per adaptar els continguts formatius als perfils professionals requerits, així com per destinar recursos a la formació contínua dels treballadors en el si de les empreses que permeti millorar les competències dels equips de treball i afavorir el desenvolupament professional de les persones treballadores.

Ara bé, Junts aprofita qualsevol proposta, com és aquesta, centrada en un col·lectiu vulnerable com són les persones aturades majors de cinquanta anys, per seguir avançant cap a un estat a Catalunya, procés que res de bo ens ha portat i res té a veure amb el benestar dels catalans. Han demanat el traspàs de les competències per fixar el salari mínim interprofessional. Ara pretenen crear el salari mínim de referència català. També han demanat la inspecció en matèria de seguretat social, les polítiques passives d'ocupació, i amb aquesta proposta també volen més capacitat normativa en matèria de contractació laboral. Vostès, com Esquerra Republicana, continuen amb la seva paranoia sobiranista i, com es poden imaginar, en aquest camí no ens hi trobarem mai.

Gràcies.

El president

Obrim el torn perquè els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes puguin fixar la seva posició. En primer terme, per fer-ho, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Señor Sàmper, Gobierno socialista, son ustedes unos irresponsables, y diré por qué. Cuando aquí en este atril se ha manifestado por otros diputados la situación socio-económica y del paro estructural en Cataluña, y usted viene aquí y dice o responde, como en la interpelación de ayer, que en Cataluña habrá más EREs, es decir, que nos tenemos que preparar para la que va a caer, yo le digo lo siguiente, y es que lo que esperamos de un consejero no es eso; lo que esperamos de un consejero de un Govern es que venga aquí y diga: «Voy a poner todo en el asador para evitar que haya esas deslocalizaciones y esos EREs.»

Pero, claro, ¿cómo lo van a hacer si son ustedes los protagonistas y los actores principales de ese proceso? Fíjense, hagan ustedes una reflexión. ¿Cómo es posible lo siguiente? Y es que estamos viendo cómo Nissan u otras empresas se van a la calle por inversiones extranjeras, muchas de ellas chinas, las cuales inversiones son de aquellas empresas o aquel capital extranjero que no compite con nuestras mismas condiciones, con nuestras mismas reglas fiscales, con nuestras mismas reglas climáticas y, a la vez, somos nosotros quienes, bajo esa premisa, abrimos la puerta a ellos mismos. No se entiende. No se entiende cómo usted, señor Sàmper, se va a China a abrir la puerta para que vengan aquí, inviertan, expulsen a nuestros trabajadores, expulsen a nuestra clase trabajadora y expulsen esa profesionalidad, esa, realmente, altura de miras que tienen esos trabajadores de más de cincuenta y cinco años. Porque cuando se pronuncia un expediente de regulación de empleo lo que se pronuncia es lo siguiente, y es que personas de más de cincuenta años se van a la calle.

Y, claro, ante eso, ¿cuál es la situación? Que esas personas se ven que no tienen alternativa, porque no pueden contar con un Servei d'Ocupació de Catalunya que les dé una alternativa. Y, claro, cuando van a pedir al Govern que busque soluciones, el Govern lo que les dice es que no se preocupen, que vamos a invertir en inteligencia artificial, es decir, en que van a invertir ustedes precisamente en esas propias empresas chinas y extranjeras que van en contra de nuestro interés y nuestro bien común. Es un despropósito.

Y, claro, vienen aquí los señores de Junts a decir lo siguiente –es que es de traca–: «Vamos a buscar maneras fiscales, programas específicos, programas de inserción para que esas personas puedan ganarse la vida.» Fantástico. Genial. Y le voy a dar un titular, señora Planas. Mire, yo entiendo que delegar esa función laboral a los que destruyeron este país a nivel laboral, a los que, mientras quebraba Lehman Brothers, decían que había brotes verdes, y resultaba que luego los únicos brotes verdes eran los suyos propios –si no, pregunte usted a la Audiencia Nacional–, incluso a los que protagonizaron el récord de parados en este país, hombre, a mí también me produciría una cierta urticaria.

Pero, claro, vemos la otra bancada, la alternativa. Y es que cualquiera se preguntaría si es que son los únicos que han gobernado en esta región. Pero no, resulta que aquel que ustedes bautizaron como *molt honorable*, que se ha visto que de honorable no tenía nada, fundó el SOC, el Servei d'Ocupació de Catalunya, en 2003. Es decir, que ustedes, Convergència i Unió, Junts pel Sí, *junts pel no*, Partit Demòcrata no sé qué, que al final no era demócrata –en fin, ustedes han tenido que cambiar tantas veces el nombre para que no les embargaran las sedes–, han estado durante veintitrés años teniendo la batuta, la batuta de la capacidad para poder reinsertar a esas personas. Por lo tanto, oiga, la situación, ¿cuál es? Y es que tenemos el peor gobierno en Cataluña, el peor gobierno en España, y ustedes no son alternativa, porque son parte del problema, del mismo gobierno. (*Aplaudiments.*)

Y, claro, mientras nos presentan situaciones muy alejadas de la realidad, porque este Gobierno está completamente alejado de la realidad... –prueba de ello es que el señor Sàmper se va a Montmeló a hacer trompos con un vehículo de quinientos caballos mientras los catalanes sí que tienen que hacer absolutamente curvas para llegar a final de mes. Y a esos catalanes, ¿usted qué les dice? Que van a venir más EREs, que va a venir más destrucción de empleo, pero que no se preocupen, que la silla de los socialistas, de los comunistas, está asegurada, porque estos señores de aquí, acompañados con el *sottogoverno* de Esquerra, han aprobado los presupuestos. Es decir, que el peor Govern y el peor delegado del Govern de la historia, que es el señor Illa, porque es el delegado del Gobierno nacional, se va a asegurar esos 146.000 euros durante dos años más. ¿Sabe el problema? Que aquí no es una cuestión de programas de inserción; aquí lo que hay que hacer es en un programa de deslocalización, pero no para nuestras empresas, sino para todos ustedes.

Muchas gracias.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Bé, moció de Junts que fa de Junts, confonent, evidentment, com no..., o intentant confondre protecció social amb rebaixa fiscal indiscriminada i confonent polítiques d'ocupació amb el que en realitat volen dir externalització.

Bé, els Comuns compartim, evidentment –no pot ser d'una altra manera–, la preocupació per la precarietat laboral, per la formació professional, per les dificultats d'accés al treball per a les persones de més de cinquanta anys i per la necessitat, evidentment, de preservar activitat econòmica. El que no compartim de cap manera és fer regals fiscals lineals a tothom, també a qui no ho necessita.

I, mirin, en la moció –no és el primer cop, eh?, per tant, no és una casualitat, ho hem vist també en propostes de resolució i ho hem vist en altres mocions–, quan Junts parla de polítiques d'ocupació sempre hi ha una absència que és, sincerament, increïble. En el text original, aquesta moció no conté cap referència al Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, cap ni una. I, com deia, no és un detall menor, eh? Ho han fet diverses vegades, i retrata de dalt a baix el seu enfocament. Sortosament, han acceptat l'esmena d'Esquerra Republicana i, per tant, els Comuns també podem votar aquest punt.

I aquesta absència retrata molt bé quin és el marc de Junts: abans pensen en sistemes mixtos, en externalització, en fórmules publicoprivades que no pas en reforçar un servei públic que el que ha de fer és garantir drets, cohesió territorial i eficàcia en les polítiques d'ocupació. Deia, doncs, abans: no és un oblit aïllat ni casual.

Els Comuns no estem en contra de la col·laboració publicoprivada; estem en contra de subordinar l'interès general a una lògica de mercat. Formació, sí; col·laboració sectorial, sí, però amb governança pública, amb participació sindical, amb drets laborals garantits, amb pràctiques dignes i remunerades i sense convertir l'aprenentatge en una nova porta a la mà d'obra barata.

I sobre l'atur, nosaltres no entrarem en la política dels eslògans. Compartim, evidentment, no pot ser d'una altra manera, l'objectiu de reduir l'atur, és clar que sí, però els objectius no s'assoleixen ni per decret ni per voluntarisme. Per tant, des dels Comuns diem una cosa molt clara: sí a lluitar contra l'edatisme laboral, sí a reforçar el SOC, sí a una formació útil i amb drets, sí al mentoratge i a la promoció del talent

sènior, però no a les rebaixes fiscals lineals, no a les privatitzacions encobertes, que aquesta és la lògica de Junts.

Salut i bon treball. Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per posicionar el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé; nosaltres compartim amb Junts que és un fracàs el fet de que hi hagi persones que a determinades edats, després de tota la vida havent treballat, es trobin en una situació així. Sabem, a més, que té uns impactes, no només, i com ja s'ha dit, en els diners que podran rebre, en un moment determinat, de les seves pensions; sabem que té un impacte també en termes emocionals: t'has passat tota la vida treballant, sentint..., o t'han dit que aquella empresa, aquell lloc de feina, era casa teva, i, finalment, es demostra que ets una peça bescanviable, un número a l'Excel i, per tant, una persona que ja no serviria. Això ha sigut un impacte molt gran quan hi ha acomiadaments, especialment en aquestes edats. Jo crec que això ho pot conèixer, o ho hauria de conèixer, el conjunt del plenari. Nosaltres, per tant, a totes les parts de la moció que tenen a veure amb aquest reconeixement i amb que es treballi per trobar una sortida, hi votarem a favor.

Ara bé, ho farem perquè pensem que això, que moltes vegades s'ha intentat dir que era un fracàs d'aquests treballadors, és un fracàs, sí, però és un fracàs de la política. Per tant, sempre ens trobaran quan sigui per trobar solucions als que es diu que són els problemes del treballador, que no és el cas.

Formació ajustada. Doncs mirin, no és lo ideal, perquè, en realitat, la formació no hauria de tenir a veure amb la demanda específica de les empreses, però hi votarem a favor. Hi votarem a favor perquè, malgrat que suposo que hi ha parlamentaris que gaudeixen molt venint aquí a dir que no sabem de què va el món, ho sabem de sobres, i, per tant, sí, hi estarem. Però –sempre hi ha un però–, qui la paga? Impostos dels treballadors? Perquè, al final del dia, si lo que parlem és de que es rebaixin

impostos, que hi hagi incentius fiscals o que hi hagi ajudes perquè hi hagi formacions o perquè es contractin treballadors a determinades edats, vol dir que es paga amb els diners dels treballadors i, per tant, creiem que, a empreses milionàries, en cap cas. I, a més, perquè un treballador –com hem reconegut aquí, amb experiència, amb sobrada força encara i amb la capacitat de treball– treballi a una empresa els hi hem de fer que no paguin impostos? Jo no li veig cap mena de sentit.

Estem parlant de treballadors amb moltíssima capacitat, estem parlant de treballadors amb moltíssima experiència. No estem adoptant un panda, com hi ha aquí en les ONGs del costat del zoo. Estem dient que aquesta gent encara pot treballar. Perquè, si no poden treballar, llavors abaixem l'edat de jubilació. Això va aixina. Nosaltres no hi donarem aval. I crec que això hauria de ser una reflexió general a les polítiques que diem que són socials, a que s'abaixin impostos a aquells que més tenen. Perquè hi ha empreses de caràcter milionari i hi ha petites empreses, hi ha de tot en aquest país, però, per alguna raó, no volen fer aquesta distinció, ves a saber per què. A aquestes empreses, que tenen moltíssims diners, nosaltres, a través d'exempcions en impostos, acabem pagant-los, perquè lo que falta a la caixa ho posen els treballadors, aquestes formacions. Per aquí no passarem. Perquè, a més, els treballadors, quan es senten que són un fracàs, no volen caritat, volen drets. Que, per cert –petita menció–, escullin, eh?, o sigui, o tenim un problema demogràfic o som massa i per això cauen els serveis públics, vull dir,

Fitxer 31

prenguin una decisió. Tot alhora, no es pot. Per tant, prou plantejar rebaixes fiscals a empreses amb beneficis milionaris, perquè si no ens trobem en situacions com la que vam veure en plena covid. Hotel Melià: 121 milions d'euros de benefici aquell any, 230 acomiadaments en un moment duríssim i un ERTE subvencionat a 8.400 treballadors. O les treballadores de les residències. No ho sé. Honestament, jo no crec que a Florentino, que és un dels que porta la gran majoria de les residències en aquest país, hagi de necessitar que li rebaixem la fiscalitat. Si no li arriba per a la subvenció amb l'ABC, no és culpa dels treballadors.

Sobretot perquè, sí, tenim un problema, perquè també a partir dels cinquanta anys hi ha moltíssims cossos que ja no aguanten més. Moltíssimes cossos. Sobretot els dels treballadors manuals, sobretot els de les treballadores manuals. Que s'hi pensin. Que aquí hi ha moltíssims diputats –no parlo dels diputats de Junts, però moltíssims diputats– que tenen grans problemes per fer el gestet així de tancar la porteta quan surten del Parlament. Imaginin com tenen els canells les kellys, que han d'estar una volta i una altra estirant els mateixos llits. Precisament per a empreses que acumulen grans beneficis milionaris, precisament per un model, el model turístic, que no volen que es gravi com s'hauria de gravar. Per tant, creiem que això no és just.

I una reflexió. Honestament, nosaltres no donarem suport a aquest tipus de polítiques per a grans empreses, quan a sobre ens hem de menjar als mitjans de comunicació públics declaracions com el d'Estrella Damm dient que a Catalunya els diners es fan treballant. Perquè, honestament, treballant o sent el besnet d'un dels fundadors de l'empresa, juntament amb Carceller, que ves que no fos ministre franquista, que ves que el seu fill no controlés els canvis de divisa. A Catalunya es fan els diners treballant o no sé, defraudant Hisenda, que van pagar 93 milions d'euros per no entrar a presó. Estem una mica esgotats d'aquest tipus de discurs. Estem una mica esgotats que, quan hi ha una ajuda pels treballadors, sigui una *paguita* i que, en canvi, una volta rere l'altra tota política social en aquest Parlament intenti passar per reduccions en la fiscalitat i per ajudes a les empreses. Això no va així. A nosaltres no ens voten les empreses. Almenys al meu grup parlamentari no ens voten les empreses; ens voten els treballadors.

I final. Ja que el tinc aquí, conseller (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), 500.000 hores extres setmanals no pagades. Mig milió d'hores extres setmanals no pagades. Són 141 euros a la setmana dels treballadors. 7.355 euros anuals. 125 morts[#] portàvem l'any passat. A mi em semblaria que hauríem de començar a parlar amb el Departament d'Interior i que, si volen perseguir alguna cosa, perseguixin aquest tipus d'empresaris que tenen aquestes males pràctiques.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Que la intel·ligència artificial i l'envelliment demogràfic transformaran el mercat laboral és una obvietat, però no poden oferir-nos per a aquesta problemàtica la mateixa recepta que tenen per a tot: augmentar la despesa pública, ampliar subvencions, crear noves bonificacions. Aquesta visió paternalista no millorarà la competitivitat del país. El què farà és engruixir una estructura administrativa ja prou sobredimensionada. 70.401 majors de cinquanta anys cobren el subsidi d'atur a Catalunya. Avui, ara. Rècord absolut en tota la sèrie històrica. En set anys i mentre el Govern de la Generalitat presumia de creixement econòmic, el percentatge d'aturats en aquesta franja d'edat creixia fins a un vint-i-dos per cent. Ara mateix representen el setanta-cinc per cent de tots els perceptors de subsidi d'atur a Catalunya.

La tendència no és fortuïta ni provisional; és estructural. Potser hauríem d'exigir explicacions als darrers governs, que ens justifiquin com, en anys de pretesa bonança econòmica, el col·lectiu sènior ha empitjorat tant la seva posició dins el mercat laboral i, de passada, que ens expliquin com han de viure amb 480 euros mensuals tots aquests ciutadans que amunteguen dècades cotitzades a fàbriques, oficines o empreses. 480 euros. Amb això amb prou feines es pot llogar una habitació amb dret de cuina.

Junts ens proposa beneficiar amb punts l'accés a la funció pública per a majors de cinquanta anys i subvencionar les empreses que contractin aquest col·lectiu. Però no diu absolutament res dels treballadors que tindran dificultats d'accés laboral en igualtat de condicions per culpa de la discriminació positiva proposada. Vostès desvesteix un sant per vestir-ne un altre.

Aliança Catalana considera que cal preservar els principis d'igualtat, mèrit i capacitat dins l'administració pública. L'administració pública no pot convertir-se progressivament en un refugi laboral de tots aquells col·lectius que vostès percebin com a vulnerables i decideixin discriminar positivament. Les polítiques públiques han

de garantir la igualtat d'oportunitats, sense aquest sistema estrofolari de quotes. El repte real és dotar les persones de més de cinquanta anys de les competències professionals que el nou mercat laboral exigeix, no pas substituir o arraconar altres treballadors formats, productius i competents per treure'n un rèdit electoral.

La irrupció de la intel·ligència artificial obligarà l'àmbit públic i el privat a impulsar polítiques massives de reciclatge professional, formació digital i adaptació tecnològica. Les professions més exposades a l'automatització seran les relacionades amb tasques administratives, comptabilitat, atenció telefònica, consultoria... Mirin, ja que hi som, podem aprofitar i, a mesura que es jubilin funcionaris, amortitzar places i substituir funcionariat per intel·ligència artificial generativa. Així aprimem l'administració que tan hàbilment han sobredimensionat durant tots aquests anys i deixem de fer competència deslleial a l'empresa privada.

Les polítiques governamentals han d'orientar el mercat laboral dels sènior cap als sectors emergents que la intel·ligència artificial no podrà absorbir, com el sector assistencial, per exemple, on hi ha molta mancança de personal. Cal formar-los i fer-los competitiu perquè puguin irrompre de nou al mercat laboral; no per l'impuls o tutela de l'administració, sinó per capacitat i mèrits propis. El SOC, Servei d'Ocupació de Catalunya, té un pla d'acció per a persones aturades majors de quaranta-cinc anys i de llarga durada, aprovat, en vigor des del 2023, amb una durada prevista fins al 2026, finançat amb fons europeus. Doncs bé, som al 2026 i no sabem ni quantes persones han inserit, ni quin ha estat el cost per inserció ni la taxa d'èxit dels itineraris personalitzats. No en sabem res. Aquí ningú controla, ningú fiscalitza, ningú no demana explicacions. El desgovern és absolut.

L'administració erra quan tracta per igual el treballador nacional, que té historial de contribució previ, i l'immigrant que no ha cotitzat en sa vida. Els diners públics d'inserció s'han de destinar a construir oportunitats per als ciutadans del país. No podem continuar admetent immigració mentre hi ha catalans en situació d'atur. Països com Suècia o Dinamarca fa anys que desenvolupen models d'activació encarats a la gent de mitjana edat basats en la formació contínua, la flexibilitat laboral, les jubilacions parcials i la compatibilització progressiva entre pensió i feina. I funciona. És aquest el model que cal seguir, el de les economies avançades, no el

de les subvencions permanents que ens proposa Junts. Per això ens abstindrem o votarem en contra de la majoria de punts.

El president

En darrer terme, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Maria Àngels Planas i Crous.

M. Àngels Planas i Crous

Moltes gràcies, president. Vull començar agraint a tots els partits que han presentat esmenes que tots hem intentat arribar a un acord. Hem pogut transaccionar dues esmenes, una d'Esquerra Republicana i l'altra del Partit Popular, i hem acceptat altres esmenes, que han contribuït a millorar el text inicial. Totes les aportacions han estat positives i, quan he parlat amb cada un dels membres, dels diputats, sempre hem intentat trobar una solució per poder aprovar aquell punt.

Ara bé, no hem acceptat aquelles que realment alteraven l'essència de la mateixa moció. L'objectiu era molt clar: impulsar polítiques específiques per a persones sèniors, especialment per a majors de cinquanta anys, que han estat expulsats del mercat laboral i que, a més a més, tenen moltes dificultats a tornar-hi. Jo no sé si el senyor Mijoler, de Comuns, no s'ha llegit bé la moció o no l'ha entesa bé, perquè nosaltres estem parlant de polítiques públiques. Hem parlat de polítiques públiques que portàvem, no a la privatització. Miri, l'autocomplaença ideològica no serveix per gaire res, senyor Mijoler. El SOC no és un servei públic? És que no he acabat d'entendre la seva intervenció.

Bé, pel que fa també al pla, al SOC de més de quaranta-cinc anys, realment està desfasat. Avui en dia, quaranta-cinc anys..., no tenen problemes, no tenen dificultats a trobar feina. La problemàtica està quan poses un cinc a davant, de més de cinquanta anys. I, per tant, ara ja finalitza, al desembre, i espero que aquest nou pla sí que faci diferenciació a les franges d'edat que realment és on hi han els problemes.

També voldria dir-li a la diputada socialista, pel que fa a la contractació que vostè m'ha dit, es poden establir millores en el contracte. Recordi que jo li vaig dir: «Bé, està bé que en el plec potser no pot ser-hi, però sí que hi poden haver millores en el

contracte.» *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Per tant, crec que això sí que ho hem de poder tirar endavant.

I per acabar, president, simplement dir que en el Partit Popular no li hem acceptat una esmena perquè intentava eliminar del text la referència a donar més capacitat normativa a les comunitats autònomes per impulsar polítiques pròpies en aquesta matèria i, evidentment, això no ens hi trobaran.

Moltíssimes gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substancials aquesta tarda, que són els punts 25, 26, 27 i 28 de l'ordre del dia. Crido a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquesta tarda. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

El Grup Parlamentari de VOX en Catalunya demana que es pugui fer lectura pública del punt número 2 de la seva moció i el Grup Parlamentari de la CUP demana la paraula. Senyor Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Sí. Bona tarda. Gràcies, president. Per demanar que es faci lectura del punt número 17 de la nostra moció, si us plau.

El president

Ho pot tornar a dir, si us plau?

Xavier Pellicer Pareja

Del punt número 17, si us plau.

El president

Comencem amb la votació de la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la necessària prioritat nacional als serveis públics.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la necessària prioritat nacional als serveis públics (continuació)

302-00247/15

Votem el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 106 vots en contra, 11 vots a favor i 16 abstencions.

Demano a la diputada i secretària tercera de la Mesa del Parlament, la senyora Rosa Ibarra i Oller, que procedeixi a la lectura del punt 3 d'aquesta moció.

La secretària tercera

«Garantizar la prioridad nacional de los españoles en todos los frentes de la vivienda: para acceder a una vivienda social, para acceder a una vivienda protegida, para acceder a bonificaciones fiscales diferenciadas o para ser receptor de cualquier tipo de ayuda relacionada con la vivienda.»

El president

Votem la resta de punts de la moció, inclòs aquest punt. 3.

Comença la votació.

Fitxer 32

Aquests punts han estat rebutjats per 105 vots en contra, 26 vots a favor i 2 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les vulneracions del Govern al dret de manifestació, als drets col·lectius i a les llibertats públiques (continuació)

302-00248/15

Votem ara la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les vulneracions del Govern al dret de manifestació, als drets col·lectius i a les llibertats públiques.

Votem conjuntament els punts 1, 9, 11, 14 i 15.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 69 vots en contra, 64 vots a favor i cap abstenció.

També conjuntament votarem els punts 2, 8 i 11 bis.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 106 vots a favor, 27 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 64 vots a favor, 16 vots en contra i 53 abstencions.

Conjuntament votem els punts 4, 5, 7 i 10.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 67 vots en contra, 64 vots a favor i 2 abstencions.

També conjuntament votem els punts 6 i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 69 vots en contra, 30 vots a favor i 34 abstencions.

Votem ara el punt 6 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 64 vots a favor, 14 vots en contra i 55 abstencions.

Conjuntament votem els punts 6 ter i 18.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 58 vots a favor, 56 vots en contra i 19 abstencions.

Votem el punt 10 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 30 vots a favor, 25 vots en contra i 78 abstencions.

Votem el punt 13.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 29 vots a favor, 27 vots en contra i 76 abstencions.

Votem el punt 16.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 105 vots a favor, 16 vots en contra i 11 abstencions.

I tot seguit demano a la diputada i secretària primera de la Mesa del Parlament, la diputada Sra. Glòria Freixa i Vilardell, que procedeixi a la lectura del punt 17 d'aquesta moció.

La secretària primera

«El Parlament de Catalunya reprova el director general de la Policia, Josep Lluís Trapero, davant la infiltració de dues agents del cos de Mossos d'Esquadra en una assemblea de docents a la ciutat de Barcelona, sense cap mena de justificació operativa o de ponderació de drets fonamentals, atemptant contra el dret de reunió i manifestació i en demana el seu cessament.»

El president

Votem el punt número 17.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 64 vots a favor, 56 vots en contra i 13 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les actuacions en la prevenció i l'extinció d'incendis forestals (continuació)

302-00249/15

Votem tot seguit la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les actuacions en la prevenció i l'extinció d'incendis forestals.

Votarem de manera conjunta els punts 1, 2, 5.a, 5.b 5.c, 9, 16, 17 i 18.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 122 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat.

Conjuntament votarem els punts 4, 5.d, 5.e, 5.f, 5.g, 5.h, 10.b, 10.c, 10.d, 12, 14.a 14.b i 1.d.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Conjuntament també votarem els punts 6, 7, 8 i 15.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 108 vots a favor, 11 vots en contra i 14 abstencions.

Votem el punt 10.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 85 vots a favor, cap vot en contra i 48 abstencions.

Votem el punt 10.e.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 91 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, cap vot en contra i 67 abstencions.

Votem el punt 13.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, cap vot en contra i 14 abstencions.

Votem el punt 14.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 120 vots a favor, cap vot en contra i 13 abstencions.

I finalment votem el punt 19.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 132 vots a favor. Cap vot en contra, cap abstenció, però un diputat o diputada no ha votat.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el mercat de treball (continuació)

302-00250/15

I en darrer terme procedim a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el mercat de treball.

Votem els punts 0, 3 i 5.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 120 vots a favor, 11 vots en contra i 2 abstencions.

Conjuntament votarem els punts 2, 9 i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 120 vots a favor, cap vot en contra i 13 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 103 vots a favor, 26 vots en contra i 4 abstencions.

Votem el punt 4 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 101 vots a favor, 30 vots en contra i 2 abstencions.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 78 vots a favor, 2 vots en contra i 53 abstencions.

Conjuntament votem els punts 7 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 120 vots a favor, 2 vots en contra i 11 abstencions.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 40 vots a favor, 37 vots en contra i 56 abstencions.

I finalment votarem els punts 11 i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 68 vots en contra, 54 vots a favor i 11 abstencions.

Declaració del Parlament de suport a la Global Sumud Flotilla

401-00071/15

Abans d'aixecar la sessió plenària, llegirem tot seguit la declaració del Parlament de Catalunya de suport a la Global Sumud Flotilla adoptada avui per la Junta de Portaveus. Té la paraula la senyora Rosa Maria Ibarra Ollé, diputada i secretària tercera de la Mesa del Parlament per fer-ne la lectura.

La secretària tercera

«Entre el 18 i el 19 de maig de 2026, l'exèrcit d'Israel ha interceptat novament almenys cinquanta embarcacions de la missió humanitària de la Global Sumud Flotilla que es dirigien cap a Gaza mentre navegaven en aigües internacionals. Segons que ha informat la mateixa organització, almenys 476 persones, divuit de les quals catalanes, han estat detingudes il·legalment en aigües internacionals sense cap justificació.

»El Parlament de Catalunya condemna una vegada més les actuacions del Govern d'Israel i sol·licita al Govern de la Generalitat que dugui a terme totes les actuacions necessàries davant del Govern de l'Estat i de la Unió Europea per a garantir l'alliberament immediat de les persones detingudes.

»Així mateix, el Parlament de Catalunya condemna el tracte humiliant i vexatori infligit a les persones capturades il·legalment, tal com es mostra en un vídeo difós pel ministre de Seguretat Nacional d'Israel, Itamar Ben-Gvir, i exigeix que se'n garanteixi plenament la integritat física i moral.

»Palau del Parlament, 21 de maig de 2026.»

(Aplaudiments.)

El president

Atès que no queda cap altre punt de l'ordre del dia pendent de ser substanciat, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...